

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Герої в особах

Вічний сон
розвідника
охоронятиме рідна
«Софіївка»

► СТОР. 6

Резонанс

Російський
солдате,
кидай
рушницю,
іди додому!

► СТОР. 7

Актуально

Віктор ШОКІН:
«Покарання
невідворотне,
незалежно
від партійної приналежності»

► СТОР. 11

№ 204 (6208)

СЕРЕДА, 4 ЛИСТОПАДА 2015 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У Мінську
шукають
консенсусу

Учора в Мінську чергове засідання проводила підгрупа з політичних питань Тристоронньої контактної групи з врегулювання конфлікту в Україні. На порядку денному — спеціальний законопроект про проведення місцевих виборів на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей.

Наприкінці жовтня українська сторона на зустрічах у білоруській столиці презентувала проект документа, що регламентує застосування чинних законів до місцевих виборів на непідконтрольних Києву територіях Донбасу. В обговоренні беруть участь і представники «ДНР/ЛНР», яких Кремль намагається зробити повноправними учасниками перемовин. Вони не задоволені принциповою позицією Києва щодо проведення виборів, яка полягає в тому, що волевиявлення народу можливе лише після повного виконання обох Мінських протоколів, розмінування, демілітаризації, виведення незаконних збройних формувань, іноземних військ, відновлення контролю української держави над відповідною територією.

► СТОР. 14

Сватове в зоні
особливої
уваги саперів

Кількість жертв пожежі на військових складах у Сватовому зростає. Під час розчищення завалів виявлено тіла двох бійців, яких вважали безвісти зниклими. Це сапери інженерно-саперного відділення, які приїхали на Луганщину з Волинської та Черкаської областей.

Робота з ліквідації наслідків надзвичайної події триває, про повну безпеку людей говорити поки що не доводиться, оскільки й досі фіксуються поодинокі вибухи. На місці трагедії працюють піротехніки й спецтехніка, які вже обстежили 14 секторів. Робота в останньому ускладнюється тим, що він перебуває безпосередньо в зоні осередку вибуху. З початку ліквідації наслідків трагедії до оперативного штабу надійшло 234 заявки від населення про виявлення вибухонебезпечних предметів.

► СТОР. 12

Учасники АТО та родини загиблих отримують додаткову допомогу від держави

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 листопада

Після тритижневої перерви ранок у парламенті після емоційних виступів від фракцій розпочався із розгляду пакета соціальних законопроектів, зокрема, спрямованих на посилення соціального захисту військовослужбовців, котрі захищають державу в зоні АТО. Проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за порушення встановлених законом гарантій працівникам, призваним на військову службу (реєстр. № 2035а), який доповів його автор Олександр Дроздик, пропонує посилити відповідальність роботодавців за порушення встановлених законом гарантій, зокрема, щодо збереження робочого місця та зарплати. Законопроект встановлює фінансову відповідальність роботодавців у розмірі 10 мінімальних зарплат щодо кожного працівника, а також відповідальність посадових осіб — від 50 до 100 мінімумів неоподаткованих доходів громадян.

Віктор Пинзеник, Віктор Чумак.

Однак під час обговорення депутати зауважували, що лише адміністративними заходами щодо роботодавців проблему не вирішити. Уряд сьогодні не виконує свої обов'язки і зобов'язання за законом щодо компенсацій роботодавцям у розмірі середньомісячної зарплати за виплати мобілізованим, заявила Оксана Продан (фракція Блоку Петра Порошенка). За 2014 рік роботодавцям не було компенсовано жодної копійки, зауважив Михайло Папієв (фракція Опозиційного блоку). А Олександра Кузьмел (фракція «Батьківщина») запропонувала розглянути цей законопроект одночасно з іншим, який передбачає дозвіл малим підприємцям брати на роботу іншого працівника на той час, доки мобілізований виконуватиме свої обов'язки перед державою, захищаючи її.

► СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Андрій Павелко, Сергій Куніцин.

ПОДІЇ

Чавунне зростання

На «Запоріжсталі» підбито підсумки роботи підприємства за останні десять місяців. Вони позитивні. Так, виробництво чавуну порівняно з таким само періодом 2014 року зросло на 7,9%, сталі — на 1,4%, прокату — на 1,2%. В абсолютних цифрах досягнуто рубежу в понад 3108 тисяч тонн чавуну, 3344 тисячі тонн сталі, 2856 тисяч тонн прокату. Нагадаємо, що «Запоріжсталь» — це своєрідний «головний конвеєр», де, починаючи від руди, метал проходить всі стадії виробництва — до прокатки сталюного листа, передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Бюджет заробив на «нелегалах»

Від працедавців Херсонщини, які наймали робітників без оформлення трудових договорів, до бюджету нинішнього року вже надійшло понад 2,6 мільйона гривень у вигляді штрафів та раніше не сплачених податків. За даними прес-служби Головного управління ДФС в області, на цих підприємствах працювали 6009 «нелегалів», інформує наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

КОРОТКО

■ У Тернополі почастишали випадки, коли бродячі собаки нападають на людей. Так, на масиві Сонячний один з них покусав молоду жінку. Рвані рани лікарі, звичайно, обробили, але радикально допомогти не можуть: у медзакладах відсутня сироватка від сказу, передає наш власкор Людмила НАКОНЕЧНА.

■ На Запорізькій АЕС зупинено енергоблок №1. Причина — необхідність усунення дефекту імпульсної труби в системі водопостачання турбінного відділення, інформує наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Україна до кінця року не закачуватиме газу до сховищ. 17 млрд. кубометрів достатньо для проходження опалювального сезону — «Нафтогаз»

Учасники АТО та родини загиблих отримують додаткову допомогу від держави

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
3 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас фракції «Батьківщина» та Радикальної партії заявили, що не голосуватимуть за жоден законопроект, доки на розгляд парламенту не буде внесено законопроекти, спрямовані на зниження тарифів, а також про скасування податків із пенсій. Микола Томенко (фракція БПП) висловив думку, що парламент разом із урядом мусив би домовитися, як працювати парламенту нинішнього тижня і включити до порядку денного першочергово ті найнагальніші соціальні питання, які сьогодні турбують українців.

Зрештою, голосування виявилось результативним — за схвалення законопроекту № 2035а за основу та в цілому проголосували 234 депутати.

На вимогу фракції «Батьківщина», Радикальної партії та «Самопоміч» головуючий оголосив перерву для консультацій лідерів фракцій, яка тривала понад годину.

За результатами консультацій Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман повідомив у сесійній залі, що доручив профільним парламентським комітетам — з питань податкової політики, аграрної та правоохоронної діяльності — під час обідньої перерви розглянути проекти законів щодо зменшення ренти на видобуток газу та інші, які сприятимуть зниженню тарифів на житлово-комунальні послуги, а також законопроекти, які сприятимуть запровадженню безвізового режиму з країнами ЄС та продовження мораторію на продаж землі сільгосппризначення.

В. Гройсман запропонував, щоб під час підготовки до другого читання закону про зниження ренти на видобуток газу врахувати таку пропозицію — закон вступає в силу з 1 листопада 2015 року.

Потім парламент продовжив розгляд соціальних законопроектів.

Верховна Рада України прийняла одразу в першо-

му читанні та в цілому проект закону про внесення змін до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо виплати одноразової грошової допомоги волонтерам, добровольцям, які захищають незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, та членам сімей загиблих».

Один із співавторів законопроекту — народний депутат України Олександр Третяков — наголосив, що метою законопроекту є забезпечення соціальної справедливості щодо осіб із числа добровольців та волонтерів, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, а також членів родин загиблих.

Під час обговорення фактично всі депутати підтримали потребу ухвалення такого закону, водночас висловивши низку застережень. Юрій Тимошенко наголосив, що добровольці зробили стільки для захисту Вітчизни, що не можна навіть дискутувати

щодо допомоги від держави у разі їх каліцтва на фронті та родинам загиблих, і закликав колег повернутися з буфету та проголосувати за даний закон.

Ігор Лапін нагадав, що батальйон «Азов» майже на 99% утримувався за рахунок волонтерів.

Водночас Юрій Левченко висловив таку думку: держава однією рукою у людей забирає гаманець, а другою дає «подачку». «Спочатку посиляють не підготовлених людей на смерть, а потім дають пару копійок від держави, — зауважив парламентарій. — Треба працювати над тим, щоб армія була забезпечена належним чином, а у військовослужбовців була гідна зарплата».

Борислав Береза закликав колег розробити і прийняти законопроект про соціальні гарантії добровольців і розтлумачити взагалі термін «доброволець», зауваживши, що нині у добровольців, які захищали Україну в зоні АТО, немає жодних соціальних гарантій. «Бо у нас хлопці, які повернулися з війни,

ПРОПОЗИЦІЇ

Законопроект № 2556а передбачає надати безпосереднім учасникам АТО із числа добровольців та волонтерів, які стали інвалідами внаслідок поранення, контузії або каліцтва, одержаних під час безпосередньої участі в АТО, або членам родин загиблих право на одержання одноразової грошової допомоги у таких розмірах:

- 250-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб (304 500 грн.) — у разі встановлення інвалідності I групи;
- 200-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (243 600 грн.) — у разі встановлення інвалідності II групи;
- 150-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (182 700 грн.) — у разі встановлення інвалідності III групи;
- 500-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (609 000 грн.) — членам сімей загиблих.

залишилися сам на сам, держава не гарантує їм нічого», — сказав депутат.

269 депутатів проголосували за ухвалення закону одразу в першому читанні та в цілому.

У свою чергу Іван Винник нагадав, що законопроект, який визначає статус добровольців — учасників АТО, вже прийнято парламентом.

У цілому також прийнято проекти законів «Про

загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо забезпечення діяльності фондів соціального страхування у період реорганізації» і про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» щодо часткового фінансування санаторіїв-профілакторіїв вищих навчальних закладів».

Анна ШЕВЧЕНКО.

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Олег ЛЯШКО,
Радикальна партія:

— Український парламент має ухвалити рішення, які дадуть можливість радикально знизити вартість житлово-комунальних послуг. Зокрема, про скасування рентної плати на газ, спрямування газу українського видобутку на потреби житлово-комунального господарства, ліквідації «Нафтогазу», створення незалежної від уряду та Президента Національної комісії з питань регулювання ринку комунальних послуг, яка встановлюватиме не драконівські тарифи, як нині, а об'єктивні. Ми також наполягаємо на ухваленні закону про розкриття структури тарифів.

Ми вимагаємо від парламенту прийняття рішень, інакше закликаю колег з демократичних фракцій заблокувати роботу законодавчого органу і не дати ухвалювати жодних документів, крім тих, які дадуть можливість знизити вартість житлово-комунальних послуг.

Віктор БОНДАР,
група «Партія
«Відродження»:

— Шановні колеги по залу, коаліція. Вибори закінчилися, давайте припиняти чвари. Подивіться, що ви наробили за півтора року, які стосунки ви влаштували між собою, з урядом, з Президентом. Це шлях в нікуди. Це дорога в прірву. Треба зупинитися. Зрозумійте, все, що відбулося за півтора року — не те, що очікували люди. Ми вимагаємо: зберіться, напрацюйте стратегію, що ви робитимете найближчих півроку. Дайте відповідь, який буде бюджет на наступний рік, яка інвестиційна політика, які ключові законопроекти, що справді забезпечуватимуть реформи. Як змінюватиметься соціальна політика, які соціальні та інші гарантії отримують люди, що сьогодні ледь виживають.

Максим БУРБАК,
«Народний фронт»:

— Фракція «Народного фронту» підтримує рішення уряду, щоб субсидії, які нараховуються в неопалювальний період, автоматично перераховуються на опалювальний період, без подання додаткових заяв, декларацій. Уряд змінив систему надання соціальної норми на спожитий газ. Тепер виділяється не 200 кубометрів на місяць, а 1200 кубометрів на весь опалювальний період. Це дасть змогу громадянам зекономити і використовувати пільгові кубометри, коли буде холодно. Ми повинні навчитися економити газ, це позбавить нас енергетичної залежності від країни-агресора.

Крім того, хочу нагадати: попереду у нас два пленарні тижні. І ми повинні ухвалити низку важливих законопроектів — завершити

ухвалення законів щодо запровадження безвізового режиму з ЄС, а також щодо реформи судової гілки влади та питання стосовно Генеральної прокуратури. Потрібно нарешті позбавити цей орган функції слідства, створити незалежне Державне бюро розслідувань. Це поставить крапку в дискусії про політичні репресії в державі.

Юрій БОЙКО,
Опозиційний блок:

— Низька явка на виборах — це показник того, як люди оцінюють владу. Ці вибори відбувалися з порушенням чинного законодавства. Але навіть цього виявилось мало. Підсумки волевиявлення й досі не підбито, фальсифікації тривають. Результати голосування не відображають реальні настрої громадян, у низці регіонів опозиція взагалі не була допущена до виборів. У цих населених пунктах Опозиційний блок не визнає результатів голосування.

Ми вимагаємо забезпечити вибори там, де вони взагалі не відбулися — Маріуполі, Красноармійську, Сватовому. Для цього наші депутати подали відповідний законопроект, і ми пропонуємо розглянути його як першочерговий.

Олег БЕРЕЗЮК,
«Самопоміч»:

— Відбулися місцеві вибори. Очевидно, що вони були такими само брудними, як і раніше. Чому так сталося? Тому, що цими новими виборами керувала стара система ЦВК на чолі з паном Охендовським. Тому сьогодні ми мусимо вирішити це пи-

тання і змінити склад ЦВК. Наступне — відсутність державного управління. Те, що нині відбувається в державі, — бій тиранозаврів — свідчить про те, що держава слаба, а клани дуріють. Це означає, що слаба Генпрокуратура та суди. Все це димові шашки, які закривають найважливіше — розвиток економіки, що даватиме людям можливість виживати у цій ситуації. Досі у парламенті немає ані податкової реформи, ані бюджету. У нас є інформація, що уряд знову збирається закривати дірки за рахунок освіти, особливо середньої. Це недопустимо! Ще одна галузь, на якій збираються наживатися — це сільське господарство. Це злочин проти держави! Тому димові шашки потрібно забрати, подати в парламент бюджет. Саме він має взяти відповідальність за розвиток держави.

Ірина ГЕРАЩЕНКО,
Блок Петра
Порошенка:

— Наша політична сила також відзначає недосконалість виборчого закону,

до якого потрібно вносити зміни. І робити це варто не перед наступними виборами, а вже нині, спокійно проаналізувавши всі плюси та недоліки виборчого законодавства. Одним із плюсів його була так звана гендерна квота, яка, на жаль, не була дотримана. Але вибори закінчилися і прийшов час усім об'єднатися навколо національної ідеї — нашого євроінтеграційного вибору. Цього тижня перед парламентом дійсно стоїть ключовий виклик — голосування за закони, які дозволять отримати безвізовий режим, і це вже буде повна відповідальність парламенту.

Але, шановні колеги, давайте будемо самокритичними. Коли ми справедливо нарікаємо уряду на недосконалість поданих ними законопроектів, то давайте чесно скажемо, як ми ці три тижні працювали в комітетах. Адже у половині з них не було кворуму, тому відповідальність за будь-який зрив цього голосування лежатиме на всіх гілках влади.

Ярослав
МОСКАЛЕНКО,
група
«Воля народу»:

— 46,6 відсотка — такою була явка на виборах. Це один із найнижчих показників за часів сучасної України. Люди розчаровані й не бачать політичних альтернатив. Парламент як ніхто інший несе відповідальність за такий стан речей, бо країна має парламентсько-президентську форму правління. Настав час для прийняття принципів рішень з питань, що дійсно турбують виборців.

Перше і головне — як жити в нинішніх умовах на мізерну пенсію та зарплату? За підсумками 2015 року інфляція становитиме 55%. А в цілому за 2014—2015 роки — 90%. Елементарні економічні підрахунки страхування» щодо часткового фінансування санаторіїв-профілакторіїв вищих навчальних закладів».

Юлія ТИМОШЕНКО,
«Батьківщина»:

— Почався опалювальний період. Сьогодні люди в селах не включають опалення, або використовують дрова. Хто несе за це відповідальність? У понеділок відбулася зустріч коаліції, лідерів фракцій з Президентом, прем'єром та Головою Верховної Ради. Ми спробували пояснити, що відбувається реальний розвал по всіх напрямках суспільного і державного життя. Що, за опитуваннями, від 68 до 72% людей вважають, що влада рухає націю у неправильному напрямку. Підтримуючи ЄС та НАТО, вони вважають, що помилково обирали економічний та соціальний курс. Ми хотіли поговорити про це та напратувати шлях, але від Прем'єр-міністра почули: все добре, після субсидій тарифи для людей будуть нижчі, ніж вони платили до підвищення. Тож лише у парламенті може бути створена відповідальна команда, яка візьметься за наведення ладу в державі. Уряд із цим не впорався.

Фото Анастасії
СИРОТКІНОЇ.

Більше фото тут —
www.golos.com.ua

В одному кроці від проведення масштабної децентралізації

Реформа з децентралізації є ключовою реформою, яка дасть змогу правильно побудувати систему управління державою і створить умови для розвитку громадянського суспільства. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час учорашньої зустрічі з Президентом Баварського Ландтагу Барбарою Штамм (на знімку).

«Нам треба консолідувати український політикум для реалізації цієї реформи, — сказав В. Гройсман. — Я вірю в її успіх і вважаю, що іншого шляху немає». «Ми в одному кроці від проведення масштабної децентралізації», — додав він.

Керівник парламенту зазначив, що проект відповідних змін до Конституції передбачає «створення реального самоврядування, заснованого на принципах повсюдності і субсидіарності». За його словами, успішність цієї реформи є запорукою успішних секторальних реформ, зокрема, у сфері охорони здоров'я.

У свою чергу Президент Баварського Ландтагу висловила пере-

конання в успішному втіленні реформи з децентралізації.

В. Гройсман також повідомив, що з метою системного реформування внутрішньопарламентських процедур, підвищення якості законодавчого забезпечення реформ та ефективності своєї роботи Верховна Рада України активно співпрацює з Місією Європейського парламенту з оцінки потреб, награвленою в Україну на виконання Меморандуму про взаєморозуміння між Верховною Радою України та Європейським парламентом від 3 липня 2015 р.

Сторони обговорили питання щодо активізації міжпарламентської складової українсько-ні-

мецької співпраці та щодо поглиблення співробітництва на регіональному рівні.

Голова Верховної Ради також подякував Федеральному канцлеру і уряду Німеччини за підтримку

України в умовах російської агресії на сході нашої держави і за підтримку внутрішніх реформ.

У свою чергу пані Б. Штамм заявила, що цим візитом німецькі парламентарії прагнуть про-

демонструвати підтримку позиції України.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

Захистити країну від можливих катастроф допоможуть зміни до законодавства про оцінку впливу на довкілля

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Зміна законодавства про оцінку впливу на довкілля дозволить жителям міст реально впливати на будівництво і функціонування об'єктів, що можуть становити потенційну екологічну небезпеку. Про це під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі заявили ініціатори законопроекту «Про оцінку впливу на довкілля».

Один із його авторів народний депутат Остап Єднак («Самопоміч») зазначив, що екологічна політика, на жаль, ніколи не була пріоритетом для влади, тому парламент має заповнити цю прогалину та встановити чіткі правила гри в екологічній сфері, щоб захистити людей і природу.

А народний депутат Ганна Гопко, котра є співавтором законопроекту, наголосила, що його ухвалення також дозволить покращити міжнародний імідж країни та рівень виконання низки міжнародних угод, що особливо актуально перед визначальною міжнародною конференцією з питань зміни клімату. Крім того, ухвалення цього законопроекту необхідне, щоб не допустити загострення екологічної ситуації та настання безповоротних наслідків і аварій, що зашкодять довкіллю і людському здоров'ю.

У зв'язку з цим заступник міністра екології та природних ресурсів Анна Вронська відзначила, що Європейський Союз давно чекає на прийняття цього законопроекту, оскільки це передбаченого Угодою про асоціацію України з ЄС.

Згідно із запропонованою у законопроекті моделлю, оцінка впливу на довкілля включатиме повноцінне залучення громад до оцінки звітів щодо впливу на довкілля, а також врахування думки жителів під час формування проектів рішень, які можуть мати вплив на навколишнє природне середовище.

На прийнятті законопроекту також наполягають представники екологічних та правозахисних громадських організацій, що створили об'єднання «Реанімаційний пакет реформ — довкілля».

Сергій ІВАНІВ.

Парламентська нагорода Лілії Гриневич

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман вручив парламентську відзнаку народному депутату, голові парламентського Комітету з питань науки і освіти Лілії Гриневич (на знімку).

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Вручаючи нагороду під час засідання Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти, В. Гройсман зазначив, що це відзнака пані Л. Гриневич за вагомих особистий внесок у розвиток системи вітчизняної освіти, вдосконалення сучасних норм правової бази освіти, активний законотворчий внесок у розвиток системи вітчизняної освіти, вдосконалення сучасних норм правової бази освіти, активний законотворчий внесок у розвиток системи вітчизняної освіти.

«Бажаю Вам наснаги, аби зробити систему освіти такою, щоб була конкурентною для майбутнього дітей, їхнього виховання», — сказав В. Гройсман.

У свою чергу Л. Гриневич зазначила, що комітет працює над новою, системною платформою розвитку вітчизняної освіти і науки.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ФОТОФАКТ

У Києві, біля Маріїнського палацу, відбулася перформанс-акція «Лічильник — пігулка від корупції в енергетиці» — за термінове прийняття закону, який має вирішити проблему встановлення лічильників тепла в усіх будинках з централізованим опаленням.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

В обрану вперше «зайшли» націоналісти

На Полтавщині оголосили офіційні результати виборів до обласної ради. Згідно з ними, до найвищого органу представницької влади краю потрапили представники десяти партій.

Лідерами перегонів стали Блок Петра Порошенка «Солідарність» і ВО «Батьківщина», котрі здобули прихильність 15,84 і 13,67 відсотка виборців відповідно. Разом вони вибороли рівно третину депутатських мандатів — 28. Водночас з решти прохідних партій — Радикальна Олега Ляшка, «УКРОП», Простих людей Сергія Капліна, ВО «Свобода», Аграрна, «Рідне місто», Опозиційний блок і «Відродження» — фінішували досить щільно з «ужинками» від 8 до 6 депутатів.

Несподіваним для багатьох стало перше «пришестя» в обрану націоналістів, які тепер репрезентовані там одразу сімома свободівцями. Хоча насправді їхній результат є закономірним. Надто з огляду на те, що одній із небагатьох ідеологічних партій довелося змагатися з рясним гроном суто виборчих проектів. Не кажучи вже про те, що списки «Свободи» в регіоні очолюва-

ли реальні, а не «паперові» фронтовики, бійці добровольчих батальйонів, які захистили Україну від терористів і загарбників у найтяжчі для неї дні.

Серед депутатського корпусу двох «лідерських» партій також практично немає «випадкових» людей. Вони всуціль наповнені директорами, головами правлінь чи спостережних рад потужних підприємств і фірм, посадовцями або просто небідними людьми...

Зрештою, й новообраними очільниками міст обласного значення стали, як то кажуть, усі знайомі обличчя. Щоправда, у найбільших із них — Полтаві та Кременчуці — міських голів обиратимуть у другому турі.

У Лубнах і Миргороді з великою перевагою над конкурентами перемогли діючі міські голови Олександр Грицаєнко та Сергій Соломаха. Такими ж вагомими у порівнянні зі значно скромнішими здобутками опонентів стали результати нових очільників Комсомольська та Гадяча — Дмитра Бикова і Володимира Нестеренка.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

ПРИВІТАННЯ

Працівникам залізничного транспорту із професійним святом

Шановні друзі! Вітаю вас із професійним святом — Днем залізничника.

Залізниця — це кровonoсна система України. Переоцінити ваш внесок у розвиток країни неможливо, адже від залізничних перевезень залежать майже всі галузі економіки та суспільного життя — забезпечення виробництва сировиною, поставання продукції, поживавлення туризму та ділової активності.

Саме тому ваша праця, ваша фаховість є запорукою нормального життя європейської України. Вірю, що українська залізниця стане локомотивом позитивних змін, впроваджуючи нові технології, підвищуючи рівень обслуговування та комфорт пасажирів, гарантуючи найвищі стандарти якості перевезень.

У цей святковий день бажаю вам професійного зростання, гідних умов праці, вдячних користувачів ваших послуг. Хай мир, щастя та добробут оселяться у ваших домівках і ніколи їх не залишають!

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів

народного депутата України Вовка В. І.:

Ковальчука Олександра Сергійовича (номер посвідчення 207/03),

Скорика Вадима Павловича (номер посвідчення 207/17).

Тищенко Сергія Олександровича (номер посвідчення 207/19).

народного депутата України Тригубенка С. М.:

Балабанова Ігоря Федоровича (номер посвідчення 110/07).

народного депутата України Купрія В. М.:

Марченка Олександра Миколайовича (номер посвідчення 244/20),

Фаріні Сергія Валерійовича (номер посвідчення 244/16).

У зв'язку з втратою вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Вадатурського А. О.:

Кіхно Лесі Анатоліївни (номер посвідчення 328/02).

Управління кадрів.

СПІВЧУТТЯ

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман наравив співчуття рідним, близьким та колегам директора Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М. Амосова НАМН України, академіка, Героя України Геннадія Васильовича Книшова.

«З глибоким сумом сприйняв звістку про смерть директора Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М. М. Амосова НАМН України, академіка Національної академії наук та Національної академії медичних наук України, заслуженого діяча науки і техніки, Героя України

КНИШОВА

Геннадія Васильовича.

Відійшла у Вічність чудова людина, фахівець з унікальним досвідом, вдумливий наставник, блискучий організатор, люблячий батько. З ім'ям Геннадія Васильовича нерозривно пов'язані становлення і розвиток однієї з провідних галузей вітчизняної медицини — кардіології.

У цю скорботну годину щиро поділяю біль рідних і близьких, колег та учнів Геннадія Васильовича. Хай Господь надає вам мужності й сили пережити гіркоту цієї непоправної втрати», — зазначається у телеграмі.

Промова лідера Республіки Казахстан на сесії Генеральної Асамблеї ООН — важливий поштовх до реалізації глобальних змін

28 вересня 2015 року в Нью-Йорку відбулася сімдесята ювілейна сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, яка стала знаковою подією в історії організації. У світлі зростання напруженості у відносинах на світовій арені від цієї події чекали більше, ніж зазвичай. Організація Об'єднаних Націй — універсальний майданчик для переговорів, її внесок у справу налагодження миру в усьому світі важко переоцінити. Про необхідність реформ в ООН говорять уже протягом двох десятиліть. Цим займається й окрема робоча група. Але нічого не змінюється. Адже світ сьогодні зовсім не той, що був після Другої світової війни, коли створювалася ООН. Територіальні суперечки й етнічні конфлікти, війни в Сирії та Україні, Близький Схід у стані постійної війни — це далеко не повний список гострих питань для ООН. Закладені в Статуті Організації основи з підтримання міжнародного миру і безпеки, а також з розвитку дружніх відносин між країнами сьогодні здаються ще більш недосяжними. ООН дедалі частіше стає рингом для словесних баталій, аніж майданчиком для налагодження діалогу.

Останніми роками Казахстан дедалі голосніше заявляє про себе на міжнародній арені винятково із мирними ініціативами. Зокрема, Президент Республіки Казахстан Н. Назарбаєв під час виступу на Генасамблеї (**на знімку**) запропонував створити єдину світову мережу протидії міжнародному тероризму й екстремізму.

Екс-міністр закордонних справ в урядах Маргарет Тетчер і Джона Мейджора, лорд Херд назвав ініціативи казахстанського Президента цілком реалістичними. Відомий експерт з країн Центральної Азії та перший іноземний міністр, який у 1991 році з офіційною нотою відвідав Казахстан уже як самостійну державу, визнав особливо актуальною ідею всесвітнього антикризового плану. Екс-міністр закордонних справ Великобританії Дуглас Херд зазначив: «...Я згоден з Прези-

дентом Казахстану, що тероризм, міграція, інші негативні явища — це наслідок економічної кризи, бідності, безграмотності і безробіття. І лише усім разом можна розв'язувати ці проблеми».

За словами відомого киргизького експерта, виконавчого директора Асоціації політологів і члена спілки письменників Республіки Казахстан Т. Какчекеева, Президент Казахстану Н. Назарбаєв порушив одне з найактуальніших питань. Він також висловився з приводу за-

гострення проблеми у Киргизстані, де вільно себе почуває релігійна організація «Таблігі Джамаат» — визнана у всьому світі екстремістська течія. Також не залишилися без уваги світової громадськості ідеї глави Казахстану щодо створення наднаціональної валюти і «переселення» штаб-квартири ООН на азійський континент. Адже ні для кого не секрет, що за роки існування ООН основні геополітичні та економічні процеси глобальної карти світу плавню перемістилися в Азію.

Президент Нурсултан Назарбаєв конкретно визначив у своїх пропозиціях завдання щодо розвитку на найближчі 30 років, які заслуговують особливої уваги, каже Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Корея в Республіці Казахстан Че Енгчон.

Генеральний консул Федеративної Республіки Німеччина в Алмати Ренате Шімкорайт засвідчив: «Такі пропозиції, які стосуються, наприклад, світової єдиної валюти, дуже цікаві». Попри зміни у світі після початку воєнної операції збройних сил Росії в Сирії, виступ казахстанського президента й досі обговорюють у міжнародних колах. Зокрема, посол Нідерландів у Казахстані Ханс Дріссер підтримав пропозиції щодо екологічної безпеки в галузі ядерного роззброєння. Розміщення банку ядерного палива МАГАТЕ на території країни — це знак високої довіри світової спільноти. За його словами: «Складно недооцінити ініціативу щодо створення Глобального антиядерного руху, зважаючи на те, що Казахстан добровільно відмовився від ядерного арсеналу, який залишився після розпаду Радянського Союзу».

У своїй промові у Нью-Йорку Н. Назарбаєв наголошував на мирному вирішенні будь-яких питань. Адже Казахстан є основним претендентом на крісло постійного члена в Радбезі на 2017—2018 роки. Так — держава молода, так — амбітна, але політично готова до такої відповідальності.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо проходження військової служби у Збройних Силах України іноземцями та особами без громадянства

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 447 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«Стаття 447. Найманство

1. Вербування, фінансування, матеріальне забезпечення, навчання найманців з метою використання у збройних конфліктах, воєнних або насильницьких діях, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, перешкодження діяльності органів державної влади чи порушення територіальної цілісності;

2. бере участь у воєнних або насильницьких діях з метою одержання будь-якої особистої вигоди;

3) не є ні громадянином (підданим) сторони, що перебуває у конфлікті, ні особою, яка постійно на законних підставах проживає на території, яка контролюється стороною, що перебуває у конфлікті;

4) не входить до особового складу збройних сил держави, на території якої здійснюються такі дії;

5) не послана державою, яка не є стороною, що перебуває у конфлікті, для виконання офіційних обов'язків як особи, яка входить до складу її збройних сил».

2. Ті самі діяння, вчинені службовою особою з використанням службового становища, - караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, що призвели до загибелі людини, - караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі з конфіскацією майна або без такої.

4. Участь найманця у збройному конфлікті, воєнних або насильницьких діях - карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

5. Найманець звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені частиною четвертою цієї статті, якщо він до притягнення до кримінальної відповідальності добровільно припинив участь у збройному конфлікті, воєнних або насильницьких діях та повідомив про свою участь у конфлікті, воєнних або насильницьких діях або іншим чином сприяв припиненню або розкриттю злочинів, передбачених частинами першою - третьою

цієї статті, якщо в його діях немає складу іншого злочину.

Примітка. Під найманцем у цій статті слід розуміти особу, яка:

1) спеціально завербована в Україні чи за її межами для того, щоб брати на території України чи території інших держав участь у збройному конфлікті, воєнних або насильницьких діях, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, перешкодження діяльності органів державної влади чи порушення територіальної цілісності;

2) бере участь у воєнних або насильницьких діях з метою одержання будь-якої особистої вигоди;

3) не є ні громадянином (підданим) сторони, що перебуває у конфлікті, ні особою, яка постійно на законних підставах проживає на території, яка контролюється стороною, що перебуває у конфлікті;

4) не входить до особового складу збройних сил держави, на території якої здійснюються такі дії;

5) не послана державою, яка не є стороною, що перебуває у конфлікті, для виконання офіційних обов'язків як особи, яка входить до складу її збройних сил».

2. Статтю 3 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2006 р., № 51, ст. 519) доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Дія цього Закону не поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу у Збройних Силах України».

3. У Статуті внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22-23, ст. 194 із наступними змінами):

1) після розділу «ВІЙСЬКОВА ПРИСЯГА» доповнити новим розділом такого змісту:

«ЗОВОВ'ЯЗАННЯ ІНОЗЕМЦЯ ТА ОСОБИ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА

Я, (прізвище, ім'я), вступаю на військову службу до Збройних Сил

України і зобов'язуюся захищати Українську державу, її незалежність та територіальну цілісність.

Я буду сумлінно і чесно виконувати обов'язки військової служби, накази командирів, неухильно додержуватися Конституції України і законів України, зберігати військову таємницю, а під час виконання завдань і наказів в умовах воєнного стану або бойових чи воєнних дій - діяти відповідно до загально-визнаних принципів та норм міжнародного гуманітарного права»;

2) статтю 3 розділу «ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ» викласти в такій редакції:

«3. Військова служба у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до законів України, є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком осіб, пов'язаних із захистом України.

Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються законами України, положеннями про проходження військової служби відповідними категоріями військовослужбовців, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами»;

3) назву розділу 1 та статтю 9 викласти в такій редакції:

«Розділ 1. Обов'язки, права та відповідальність військовослужбовців

Загальні положення

9. Військовослужбовці Збройних Сил України мають права і свободи з урахуванням особливостей, що визначаються Конституцією України, законами України з військових питань, статутами Збройних Сил України та іншими нормативно-правовими актами».

4. Статтю 5 Закону України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410; 2014 р., № 17, ст. 595) викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Комплектування Збройних Сил України

Особовий склад Збройних Сил України складається з військовослужбовців і працівників Збройних Сил України.

Окремі посади працівників Збройних Сил України можуть комплектуватися громадянами, які проходять альтернативну (невійськову) службу у порядку, визначеному законом.

Громадяни України, які проходять військову службу та службу у військовому резерві у Збройних Силах України, складають військову присягу на вірність Українському народові. Іноземці та особи без громадянства, які відповідно до закону вперше приймаються на військову службу до Збройних Сил України, беруть офіційні зобов'язання неухильно додержуватися Конституції та законів України, сумлінно виконувати обов'язки військової служби. При виконанні обов'язків служби військовослужбовці носять військову форму одягу, їм довічно встановлюється військове звання. Порядок позбавлення військового звання визначається законом.

Трудові відносини працівників Збройних Сил України регулюються законодавством про працю».

5. У Законі України «Про імміграцію» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 41, ст. 197; 2005 р., № 33, ст. 429; 2012 р., № 19-20, ст. 173; 2013 р., № 47, ст. 657, № 48, ст. 682):

1) частину другу статті 4 доповнити пунктом 9 такого змісту:

«9) особи, які прослужили у Збройних Силах України три і більше років»;

2) частину сьому статті 9 після пункту 8 доповнити новим пунктом такого змісту:

«9) для осіб, зазначених у пункті 9 частини другої статті 4 цього Закону, - документ, що підтверджує факт проходження військової служби у Збройних Силах України».

У зв'язку з цим пункти 9-12 вважати відповідно пунктами 10-13.

6. У Законі України «Про військовий обов'язок та військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон здійснює правове регулювання відносин між державою і громадянами України у зв'язку з виконанням ними конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, а також визначає загальні засади проходження в Україні військової служби»;

2) у статті 1:

частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

«У випадках, передбачених законом, іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають на території України, можуть у добровільному порядку (за контрактом) проходити військову службу у Збройних Силах України»;

3) статті 2 і 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 2. Військова служба і виконання військового обов'язку в запасі

1. Військова служба є державною службою особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності придатних до неї за станом здоров'я і віком громадян України, іноземців та осіб без громадянства, пов'язаних із обороною України, її незалежності та територіальної цілісності. Час проходження військової служби зараховується громадянам України до їх страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби.

2. Проходження військової служби здійснюється:

громадянами України - у добровільному порядку (за контрактом) або за призовом;

іноземцями та особами без громадянства - у добровільному порядку (за контрактом) на посадах, що підлягають заміщенню військовослужбовцями рядового, сержан-

тського і старшинського складу Збройних Сил України.

3. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які проходять військову службу, є військовослужбовцями.

4. Порядок проходження військової служби, права та обов'язки військовослужбовців визначаються цим та іншими законами, відповідними положеннями про проходження військової служби, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.

5. Військова служба в Україні організовується з дотриманням конституційної вимоги про відокремлення церкви і релігійних організацій від держави.

6. Види військової служби: строкова військова служба; військова служба за призовом під час мобілізації, на особливий період; військова служба за контрактом осіб рядового складу; військова служба за контрактом осіб сержантського і старшинського складу; військова служба (навчання) курсантів вищих військових навчальних закладів, а також вищих навчальних закладів, які мають у своєму складі військові інститути, факультети військової підготовки, кафедри військової підготовки, відділення військової підготовки (далі - вищі військові навчальні заклади та військові навчальні підрозділи вищих навчальних закладів);

військова служба за контрактом осіб офіцерського складу; військова служба за призовом осіб офіцерського складу.

7. Строкову військову службу громадяни України проходять відповідно до законів України у Збройних Силах України та інших військових формуваннях з метою здобуття військово-облікової спеціальності, набуття практичних навичок і умінь для збройного захисту Вітчизни.

8. Виконання військового обов'язку в запасі полягає в дотриманні військовозобов'язаними порядку і правил військового обліку, проходженні зборів для збереження та вдосконалення знань, навичок і умінь, необхідних для виконання обов'язків військової служби в особливий період.

9. Громадяни України в добровільному порядку можуть проходити службу у військовому резерві Збройних Сил України або інших військових формувань. Порядок відбору та прийняття на службу у військовому резерві, строки, умови та порядок її проходження, а також підстави та порядок звільнення із служби визначаються цим Законом, відповідними положеннями про проходження громадянами України служби у військовому резерві, що затверджуються Президентом України, та іншими нормативно-правовими актами.

10. Структура військового резерву людських ресурсів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

11. Кожен громадянин України, вперше вступаючи на військову службу до Збройних Сил України, особисто складає Військовому присягу на вірність Українському народу і скріплює її власноручним підписом. Іноземцє або особа без громадянства, який (яка) вперше приймається на військову службу до Збройних Сил України, бере офіційне зобов'язання неухильно додержуватися Конституції та законів України, сумлінно виконувати обов'язки військової служби.

12. Громадяни України, які приписуються до призовних дільниць, направляються для підготовки до військової служби, особи, які призиваються або приймаються на військову службу, приймаються на службу у військовому резерві, та військовозобов'язані, призначені для комплектування посад за відповідними військово-обліковими спеціальностями під час проведення мобілізації, проходять обов'язковий медичний огляд. Порядок проходження медичного огляду затверджується Міністерством оборони України та центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Перелік військово-облікових спеціальностей затверджується Міністерством оборони України.

13. Виконання військового обов'язку в особливий період здійснюється з особливостями, визначеними цим Законом та іншими нормативно-правовими актами»;

«Стаття 4. Комплектування військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань

1. Збройні Сили України та інші військові формування комплектуються військовослужбовцями шляхом:

призову громадян України на військову службу;

прийняття громадян України на військову службу за контрактом.

2. Посади, що підлягають заміщенню військовослужбовцями рядового, сержантського і старшинського складу Збройних Сил України, можуть заповнюватися іноземцями та особами без громадянства шляхом прийняття таких осіб на військову службу за контрактом.

3. Порядок комплектування Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовцями встановлюється цим Законом та прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

4. Для доукомплектування Збройних Сил України та інших військових формувань військовослужбовцями на особливий період, а в разі прийняття у випадках та порядку, визначених законом, відповідного рішення Президента України - і в мирний час проводиться планомірна військова підготовка і забезпечується перебування в запасі та військовому резерві необхідної кількості військовонавчених громадян.

5. Генеральний штаб Збройних Сил України проводить розподіл призовників за станом здоров'я та рівнем освіти пропорційно між Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями»;

4) частину п'яту статті 5 викласти в такій редакції:

«5. Присвоєння та позбавлення військових звань, пониження та поновлення у військовому званні військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, переважестация осіб, які мають спеціальні звання або класні чини, для присвоєння військових звань здійснюються в порядку, визначеному статутами Збройних Сил України, положеннями про проходження військової служби, положеннями про проходження громадянами України служби у військовому резерві. Військові звання присвоюються довічно»;

5) статтю 6 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Військові посади

1. Військові посади (штатні посади, що підлягають заміщенню військовослужбовцями) і відповідні їм військові звання передбачаються у штатах (штатних розписах) військових частин, кораблів, органів військового управління, установ, організацій, вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів.

2. Перелік посад, що підлягають заміщенню вищим офіцерським складом, затверджується Президентом України, а посад інших військовослужбовців - Міністерством оборони України.

3. Перелік посад, які не можуть бути заміщені іноземцями чи особами без громадянства, визначається Генеральним штабом Збройних Сил України.

4. Окремі військові посади в мирний час можуть заміщатися (на умовах строкового трудового договору) цивільними особами в порядку, встановленому Міністерством оборони України, або резервістами в порядку, встановленому Генеральним штабом Збройних Сил України.

5. Військові посади, передбачені штатами воєнного часу, при переведенні Збройних Сил України, інших військових формувань на організацію і штати воєнного часу підлягають заміщенню резервістами або іншими військовозобов'язаними в порядку, визначеному Генеральним штабом Збройних Сил України.

6. Співвідношення чисельності офіцерського складу за військовими званнями та граничні строки перебування осіб офіцерського складу на посадах у Збройних Силах України та інших військових формуваннях встановлюються відповідно Міністерством оборони України, іншими центральними органами виконавчої влади, які відповідно до закону здійснюють керівництво військовими формуваннями.

7. Порядок призначення на військові посади встановлюється Конституцією України, законами України, положеннями про проходження військової служби, про проходження громадянами України служби у військовому резерві.

8. Військові посади в підрозділах Збройних Сил України, які направляються до інших держав для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у складі національних контингентів або національного персоналу відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, заміщаються військовослужбовцями з числа громадян України, які проходять військову службу за контрактом.

9. Порядок проходження військової служби військовослужбовцями, які не обіймають військових

посад, встановлюється положеннями про проходження військової служби.

10. Військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань можуть бути відраджєні до державних органів, підприємств, установ, організацій, а також державних та комунальних навчальних закладів для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі. Перелік посад, що заміщуються військовослужбовцями у таких державних органах, на підприємствах, в установах, організаціях, а також державних та комунальних навчальних закладах, затверджується Президентом України.

11. Військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань відповідно до міжнародних договорів України можуть бути направлені для проходження військової служби на посадах у багатонаціональних органах військового управління, закордонних дипломатичних установах України та міжнародних організаціях. Такі військовослужбовці утримуються за рахунок відповідно Міністерства оборони України, інших військових формувань у межах затвердженої законом чисельності. Порядок направлення та строки перебування військовослужбовців на зазначених посадах встановлюються Міністерством оборони України та іншими військовими формуваннями.

12. Військові посадові особи - це військовослужбовці, які обіймають штатні посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або які спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків згідно із законодавством.

13. Військовослужбовці у порядку, встановленому положеннями про проходження військової служби, можуть бути направлені для подальшого проходження військової служби з одного військового формування до іншого з виключенням із списків особового складу формування, з якого вибули, та включенням до списків особового складу формування, до якого прибули»;

6) доповнити главою III¹ такого змісту:

«Глава III¹. Особливості прийняття на військову службу та проходження військової служби у Збройних Силах України іноземцями та особами без громадянства

Стаття 21¹. Прийняття на військову службу до Збройних Сил України іноземців та осіб без громадянства

1. Іноземці та особи без громадянства можуть бути прийняті на військову службу до Збройних Сил України за контрактом на посади рядового, сержантського і старшинського складу.

2. На військову службу за контрактом приймаються раніше не судимі іноземці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на законних підставах і відповідають таким вимогам проходження військової служби:

мають вік, передбачений статтею 22 цього Закону;

придатні до військової служби за станом здоров'я;

пройшли професійно-психологічний відбір;

мають достатній рівень фізичної підготовки.

3. Для прийняття на військову службу іноземці та особи без громадянства звертаються до військового комісаріату за місцем їх проживання.

4. Процедура прийому та професійно-психологічного відбору, форма, порядок і правила укладення контракту, припинення (розірвання) контракту та наслідки його припинення (розірвання), порядок присвоєння військових звань іноземцям та особам без громадянства визначаються положенням про проходження військової служби у Збройних Силах України іноземцями та особами без громадянства, якщо інше не передбачено законом.

Стаття 21². Особливості проходження військової служби іноземцями та особами без громадянства

1. Для прийнятих на військову службу за контрактом іноземців та осіб без громадянства встановлюється випробувальний термін два місяці.

2. Доступ іноземців та осіб без громадянства до державної таємниці здійснюється відповідно до Закону України «Про державну таємницю».

3. Отримання іноземцями та особами без громадянства офіцерських військових звань Збройних Сил України можливе лише після отримання громадянства України у встановленому законом порядку.

Стаття 21³. Грошове забезпечення іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу у Збройних Силах України

1. Розмір грошового забезпечення іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу у Збройних Силах України, визначається на рівні, встановленому для військовослужбовців - громадян України, які проходять службу за контрактом.

Стаття 214. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності іноземців або осіб без громадянства, які проходять військову службу у Збройних Силах України

1. Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності іноземців або осіб без громадянства, які проходять військову службу у Збройних Силах України (далі - одноразова грошова допомога), - це гарантована державою виплата, що здійснюється особам, які згідно з цим Законом мають право на її отримання.

2. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується у разі:

1) загибелі (смерті) військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби;

2) смерті військовослужбовця, що настала в період проходження ним військової служби або внаслідок захворювання чи нещасного випадку, що мали місце в період проходження військової служби;

3) встановлення військовослужбовцю інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), отриманого ним під час виконання обов'язків військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з виконанням ним обов'язків військової служби, чи встановлення інвалідності особи після її звільнення з військової служби внаслідок причин, зазначених у цьому підпункті;

4) встановлення військовослужбовцю інвалідності, що настала в період проходження ним військової служби або внаслідок захворювання, пов'язаного з проходженням ним військової служби, або встановлення особи, звільненій з військової служби, інвалідності не пізніше ніж через три місяці після її звільнення з військової служби чи після закінчення тримісячного строку, але внаслідок захворювання або нещасного випадку, що мали місце в період проходження військової служби;

5) отримання військовослужбовцем поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання ним обов'язків військової служби, що призвело до часткової втрати працездатності без встановлення йому інвалідності.

3. Військовослужбовці вважаються такими, що виконують обов'язки військової служби, за умов, визначених цим Законом.

4. Право на призначення та отримання одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовця мають члени сім'ї, батьки загиблого (померлого) військовослужбовця. Члени сім'ї та батьки загиблого (померлого) військовослужбовця визначаються відповідно до Сімейного кодексу України.

5. Одноразова грошова допомога призначається і виплачується у розмірі:

1) 500 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб, - у разі загибелі (смерті) військовослужбовця;

2) 250 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб, - у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності I групи, 200 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб, - у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності II групи, 150 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб, - у разі встановлення військовослужбовцю інвалідності III групи».

7. У Законі України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19-20, ст. 179; 2014 р., № 34, ст. 1168; 2015 р., № 22, ст. 146):

1) статтю 4 доповнити частиною вісімнадцятою такого змісту:

«18. Іноземці та особи без громадянства, які в установленому порядку уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України, вважаються такими, які на законних підставах тимчасово

проживають на території України на період дії контракту про проходження військової служби у Збройних Силах України. Тимчасове проживання на території України таких іноземців та осіб без громадянства підтверджується військовим квитком рядового, сержантського і старшинського складу»;

2) частину першу статті 15 доповнити абзацом дев'ятнадцятим такого змісту:

«Іноземців та осіб без громадянства, які проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України, - за паспортним документом та військовим квитком рядового, сержантського і старшинського складу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Рекомендувати Президенту України привести свої рішення у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
6 жовтня 2015 року.
№ 716-VIII.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей

З метою підвищення якості збереження національної культурної спадщини Верховна Рада України **постановляє:**

1. Приєднатися на умовах, визначених Статутом Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей, до Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей, членство в якому набирає чинності для України через тридцять днів після отримання Генеральним директором Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) офіційної заяви України про приєднання.

2. Міністерству закордонних справ України надіслати Генеральному директорові Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) офіційну заяву України про приєднання до Міжнародного центру вивчення питань збереження та відновлення культурних цінностей.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
7 жовтня 2015 року.
№ 720-VIII.

Статут див. на сайті
www.golos.com.ua

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про прийняття Поправок до статей 25 і 26 Конвенції про охорону та використання транскордонних водотоків та міжнародних озер

Верховна Рада України **постановляє:**

Прийняти Поправки до статей 25 і 26 Конвенції про охорону та використання транскордонних водотоків та міжнародних озер, ухвалені Народою Сторін Конвенції 28 листопада 2003 року в м. Мадриді, які набирають чинності для України на дев'яностий день після здачі на зберігання документа про їх прийняття.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
7 жовтня 2015 року.
№ 721-VIII.

Рішення див. на сайті
www.golos.com.ua

У Зіньківському районі на Полтавщині перепоховали останки воїнів, які загинули тут під час Другої світової війни. У селі Романівка перепоховали десятіох полеглих бійців, а у селищі Опішня — ще двох захисників рідної землі, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Співробітники СБУ спільно з працівниками міліції затримали легковий автомобіль, у якому мешканець села Нижні Ворота Воловецького району перевозив гранатомет, *передає наш закарпатський власкор Василь Нитка. Фото облСБУ*

Вічний сон розвідника охоронятиме рідна «Софіївка»

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

...Мама Владислава Алексейчука до останнього вірила, що її син (на знімку) вирветься живим із того пекельного донецького аеропорту. Адже він такий сильний, тренуваний, безстрашний — справжній десантник.

На початку січня Влад телефонував їй, заспокоював, як міг, пробував підбадьорити. А двадцятого січня будь-який зв'язок з бійцем та його побратимами перервався. Невдовзі Ніна та Володимир Алексейчуки отримали повідомлення, що їх син, розвідник 81-ї десантно-штурмової бригади, боєць «Легіону Свободи» Владислав Алексейчук, вважається зниклим безвісти...

Відтоді, з січня 2015-го, потяглися довгі, пекучі дні та ночі чекання. У цьому мороку невідомості родина Алексейчуків все-таки жи-

ла сподіваннями на чудо. На неймовірний випадок, на дивовижний збіг обставин, за яких їх син вийде з друзями неушкодженим. Може, й зраненим, змученим, та живим. У тривогах і болях минули весна, літо. Осінь принесла чорну звістку: проведений аналіз ДНК загиблого в аеропорту «кіборга» підтвердив: це був 37-річний Владислав Алексейчук. Поховали його ще взимку як невідомого солдата на військовому цвинтарі Дніпропетровська. Батьки попросили волонтерів допомогти перевезти тіло сина у рідну Умань.

...Провести героя в останню путь зібралися ті, хто його знав, любив, шанував, захоплювався. А знала Владислава в Умані вся творча, інтелектуальна молодь. Він був талановитою, неординарною людиною. Створив у місті молодіжний мистецький проект «Підвал Шекспіра». Це був просто гараж, де Влад проводив виставки художників, поетичні вечірки, концерти просто неба. За ним завжди ходила ватага підлітків. Владислав організовував для них тренування з боксу, з вправ на перекладині, проводив турніри силових видів спорту, розповідав про свою армійську службу у лавах десантних військ.

Про останній день життя Владислава Алексейчу-

ка розповів в Умані його бойовий друг Володимир Костев: — 20 січня — один із найтрагічніших і найважчих днів нашого батальйону. Тоді загинуло дуже багато побратимів. Коли зранку збиралися в аеропорт — розуміли, що у нас, найімовірніше, один квиток в один кінець. Повернення може і не бути. Та бійці казали: ми будь-що їдемо туди. Там — наші хлопці. Їх треба витягувати з смертельного пекла. Одним із тих, хто першим вирушив в аеропорт, був Влад — зібраний, рішучий, спокійний. Я обнявся з ним. Ніби відчував, що бачу його востаннє...

Поховали Владислава Алексейчука на цвинтарі «Софіївська слобідка», не-

подалік знаменитого дендропарку. Свого часу він і навчався серед того зеленого моря, в Уманському аграрному університеті. Мама говорила, що син дуже лю-

бив «Софіївку», писав про неї вірші, складав пісні.

ЛІНА ЛЕБЕДЕНКО.
Черкаська область.
Фото надане уманською волонтерською організацією «До перемоги!»

«Обереги» від сепаратизму: лікарняний, вишиванка та бойкот товарів із країни-окупанта

Серед мешканців тимчасово окупованих територій зростає незадоволення самопроголошеною владою «ДНР» та «ЛНР». Про це свідчать, зокрема, джерела «Голосу України» в Донецьку. Навіть традиційно «слухняні» бюджетники — лікарі і педагоги — в деяких випадках наважуються чинити опір, поділилися співрозмовники.

— Коли «вибори» в так званій «ДНР» 18 жовтня ще не були скасовані, у нашій школі скликали збори, на яких завуч роздала підписні аркуші «за кандидатів» і наполегливо вимагала від нас записати свої дані. Із 80 вчителів свої підписи поставили лише півтора десятка. Це мене потішило: щиро пораділа, що більшість колег не хоче мати нічого спільного з такими «виборами», — пригадує Тетяна, вчителька однієї зі шкіл обласного центру.

Наприкінці серпня в цій само школі на зборах примушували вступати до сепаратистського руху «Донецька республіка». «Зібрали нараду, пояснили, що треба вступати, продикували заяви. Частина людей написала заяви просто на нараді. Цих людей, мабуть, виявилось не так багато, як очікувала директор школи. Тому пізніше викликала до себе вчителів по одному, тиснула: казала, мовляв, жодних наслідків вступ до руху не матиме. Але погодилася записатися лише половина вчителів», — змальовує події педагог.

Мешканці Донецька діляться досвідом, яким чином вдалося уникнути вступу до сумнівної громадської організації, яка в «ДНР» вважається провладною. Ось лише кілька цитат із бурхливого обговорення в одній із закритих груп у соціальній мережі.

«До нас не приходили, а в сусідніх школах викручувалися, як могли, — аж до лікарняних».

«До нас приходили на початку навчального року. Я так і думала, що станеться щось таке, тому прийшла у вишиванці, щоб до мене із пропозиціями навіть не зверталося. Так ось, сказали — хоча би людей сім набрати, тоді жодних проблем для школи, жодні служби не прийдуть перевіряти. «Корочка» як захист. Скільки не соропанили сепаратисти на всю школу, а як записуватися до їхньої ...овно-партії — жодного».

«У Горлівці пару місяців тому було те ж саме: всіх шкільних учите-

У деяких донецьких магазинах ще продають залишки українських книжок.

лів посилено схиляли, погрожували звільненням. Моя мама, пенсіонерка, відмовилася, хоча її викликали на «килим» і питали, чи розуміє, мовляв, хто їй платить гроші. Вона відповіла, що гроші не отримує, а заробляє, і ще раз відмовилася «вступати до лав». І працює, все гаразд».

«У чоловіка в офісі 99 відсотків відмовилися вступати».

«На нашій шахті директор запропонував записатися до «Донецької республіки» дружин ополченців, бо ніхто не хотів».

«Якщо тиснуть — скажіть, що вам віра не дозволяє вступати до різних партій і рухів. А суть віри роз'яснювати не обов'язково. Насправді це віра в Україну».

Масова відмова записуватися до лав прихильників сепаратистської організації — красномовне свідчення того, як змінюються настрої мешканців окупованих територій. Йдеться якщо не про відкритий протест проти озброєних сепаратистів, то про своєрідну «дулю в кишені». Однотимі підбадьорюють один одного, викладаючи в соцмережах знімки, де містяться ознаки українського Донецька. Нехай це навіть вивішені поруч футболки синього і жовтого кольору чи цінники в магазинах українською (бо прог-

рами в супермаркетах залишилися старими).

«Моя родина відмовляється купувати в магазинах російські товари. Українські зараз треба ще пошукати, минулого місяця навіть я не змогла нічого спекти, бо не знайшла українського борошна. Але купувати товари окупантів не хочу. Прошу знайомих, які виїждять на контрольовану територію, привезти необхідне», — зізнається донеччанка Марина.

Такі дії мешканців тимчасово окупованих територій мовою політологів називаються «ненасильницький спротив». Після відведення важкої зброї і затишшя на фронті питання настроїв місцевого населення стає дедалі актуальнішим. За визволення сходу повинні боротися не лише армія та добровольці з усієї країни — повинен боротися насамперед і сам Донбас, підкреслюють експерти.

Андрій СЕРЕДА.

Різні обличчя протесту

Про варіанти ненасильницького спротиву «Голос України» говорив із головою правління Центру стратегічних досліджень Павлом ЖОВНІРЕНКОМ (на знімку).

Ненасильницький спротив — це досягнення політичних цілей ненасильницькими методами, боротьба з супротивником, який

значно сильніший і зацікавлений використовувати силу.

Ненасильницькі методи передбачають роботу як у групах, так й індивідуально. Залежить від того, наскільки людина відчуває себе готовою до таких дій. Діапазон виявів починається від масових бойкотів, перекриття доріг та закінчується протестними постами в соцмережах і малюванням графіті на будинках. Все це можна спостерігати не лише на підконтрольних українських територіях, а й у Криму та Росії.

Щоб визначити, наскільки українці готові до спротиву, ми і провели соціальне опитування за допомогою КМІС. Результати нас приємно вразили: 28,6 відсотка готові брати участь в акціях громадянського опору, 23 відсотки вбачають за доцільне опір лише збройний. Решта респондентів воліють або ж нічого не робити, або ж переїхати на інші регіони України чи за кордон.

Довідково
Опитування проводилося з 31 серпня по 13 вересня цього року. Вибірка — 1000 респондентів із усіх регіонів, крім Криму. Метод — телефонне інтерв'ю. Загальна похибка з імовірністю 0,95 не перевищує 5,4%.

«ДНР» та «ЛНР». Якщо людина щодня тривалий час бачила насили, то і боротиметься такими ж методами. У дослідженні не брали участь кримчани, бо не було можливості провести з ними якісної роботи.

Для мене ці цифри означають єдине — і ті, й інші опитувані, зі зброєю чи без неї, але готові до спротиву. Наше завдання — їх координувати, організовувати та навчати.

Для цього ми в кінці листопада плануємо випустити посібник ненасильницького спротиву. Оснований він на литовському досвіді, але з конкретними прикладами уже нашої країни. Це і Дебальцеве 2015 року, коли дівчата у синьо-жовтому вбранні прийшли на святкування Дня міста. Їх хотіли розігнати, але місцеві за них вступилися. Це і публічне виконання українського гімну курсантами Академії ВМС у Севастополі в березні минулого року. Публічний перегляд у кафе українського «5 каналу» у Шолкино, Крим, серпень цього року. В Сімферополі розгортали квіти на балконах синіх і жовтих кольорів. До цього ж можна віднести написання на російських рублях гасел «Слава Україні! Героям слава!» та інше.

Ми хочемо зібрати не лише світовий досвід і показати українцям, наскільки ненасильницькі методи боротьби ефективні, а уже на ділі продемонструвати, що населення зробило і робить для цього. Звісно, посібник зорієнтовано передусім для людей, які мешкають на окупованих територіях.

Значна частина мешканців Донбасу хоча би раз на місяць переїжджає лінію протистояння. Люди їдуть купувати товари, продукти, на роботу, по пенсії чи до родичів. Чому б цим не скористатися? Можна розвісити брошури на ринках, в магазинах, відділах соціального забезпечення — місцях, де бувають найчастіше.

Не можемо сказати, скільки часу займе такий процес роботи, аби побачити перші результати. Інша справа — якщо це була державна політика, яка б передбачала виділення ресурсів. До того ж люди на окупованих територіях уже більше року під сильним впливом проросійської влади, що значно ускладнює процес.

Записала Юлія КІНЗЕРСЬКА.
Фото надане Українським кризовим центром та із Фейсбуку.

«Миротворец»

Голубь — железные крылья.
Стерхов, несчастных, вожак.
Предпринимает усилья,
В мире устроить бардак.

То на полях Украины,
То на сирийской земле.
Голубь не видит причины,
Чтоб не нагадит везде.

Сыплет дары «миротворец»,
В виде патронов и бомб.
Наш записной правдоборец,
Наш оторвавшийся тромб.

Стонет двуглавая птаха.
Голубь унизил орла.
Нам до беды пара взмахов,
Взмахов стального крыла.

Грабли

Нам на грабли наступать
Очень весело.

Наш народ, ему плевать,
Любит месиво.

Славит всяких упырей,
Типа Сталина.

Любит голых королей,
Аж испарина.

Русский люд, как мазохист,
Плеть приветствует.

Тех, кто на руку нечист,
Холит, чествует.

Выбирает бессловесно
Зюгу с Жириком.

Прославляет ежедневно
Панегириком.

Наплевать ему на все
Пусть хоть Путин.

Любит люд его вранье,
Прям до жути.

И когда же ты НАРОД
Поумнеешь?

Ну, когда же ты НАРОД
Повзрослеешь???

Мы все устали

от войны

Мы все устали от войны
От новостей и истерии.

Как не хватает тишины
Для Украины и России!

Как не хватает всем любви,
Житейского, земного счастья.

Вместо любви — потоки лжи
И душ, истерзанных, ненастья.

Нам не хватает доброты,
Спокойствия и верной дружбы.

Помяты танками цветы,
Поскольку танкам они чужды.

Мы так скупы на похвалы,
Щедры же только на проклятья.

Вражды, нас душат, кандалы,
Но ведь враги — родные братья!

Очнись, воскресни ЧЕЛОВЕК!
Уйми «зверину» основу!

Ты зло творишь, который век,
Перегрызая глотку слову.

А нам всем надо говорить.
Не воевать, а слушать надо.

Нам с вами нужно в мире жить,
А не сжигать друг друга «Градом»!

Дмитро СВЕРГУН

(Москва, режисер, продюсер, поет).

Російський солдате,
кидай рушницю, іди додому!

Слів для горя завжди бракує. П'ятий день українці, не стримуючи сліз, несуть до посольства Російської Федерації квіти, іграшки, цукерки, паперові літаки й листи з прости-ми словами підтримки «ми з вами», «брати, тримайтеся», «сумуємо»...

А росіяни прокоментували світлини і відеосюжети, викладені українцями в соцмережах, так: «Плачу... Від сорому перед українцями», «Подивіться, скільки квітів! І це після всього зла й ненависті, що їх принесла наша країна на цю землю. Воістину, доброти і великодушності народу України нам усім треба довго вчитися», «Душа! Головне, що має бути в людині, нормальній!», «Київ. Перед посольством Росії. Від того народу, чийх дітей убивали. Момент істини!»... Для росіян цей момент також настав.

Євген РОДІН
(Нижній Новгород,
публіцист):

— Почну з того, що у свідомості звичайних росіян давно мусувалася думка: п'яний Хрущов, сука, подарував Крим. Як би його повернути? Те, що передачу Криму було здійснено при СРСР, і Хрущов був першим секретарем саме КПРС, а не РРФСР навіть, мало кому спадало на думку. Я вже не кажу про міжнародні угоди дещо пізнішого періоду. Агресія на південний схід України теж готувалася давно. Не пам'ятаю точно, коли це було: з початком дій зелених чоловічків у Криму, чи навіть до цих подій. Мені прийшов лист від однієї поетеси, знайомої мені по одному з літоб'єднань: «Євгене, підпишіть петицію! Я перейшов за посиланням, і знайшов там листа творчої інтелігенції: «Путін, введи війська!» Я, звичайно, відмовився. Але було зрозуміло, що щось готується. Тому події в Донецьку та Луганську для мене сюрпризом не стали. Глибинні причини цих подій я виклав у себе на сайті ще в 2011 році в замітці «Синдром колишнього чоловіка в російській зовнішній політиці»: <http://gazeta-bt.ru/?p=1934> Або в замітці: «Любов і нелюбов, як валюта російської політики»: <http://gazeta-bt.ru/?p=2078>

Що можна зробити нам, російським громадянським активістам, в умовах, коли 90% суспільства з придином, і навіть із підживленням, сприяють кожну дію Путіна? Не так уже й багато. Я, наприклад, пишу на своєму сайті, на сайті «Эхо Москвы», на сайті української газети «Новое время», беру участь у пікетах, веду роз'яснювальну роботу. Адже треба розуміти, що ніякого «русского мира», як такого, не існує. Які духовні цінності можуть принести в Україну бійці Кадирова? Що можуть вони сказати: читайте Пушкіна? А чи самі вони його читали? Нам кажуть, що треба підтримувати росіян, вони ж свої. Відповідь: а коли до вас у дім лізе озброєний бандит, ви хіба запитуете, якої він національності? «Ой, друже, ти росіянин? Ну, грабуй тоді!» Так, чи що? І чому я повинен підтримувати бандитів, тільки на тій підставі, що вони росіяни? Я написав постскриптом до посмертної книги Немцова «Путін. Війна» <http://gazeta-bt.ru/?p=4543> На презентації цієї книжки в Н. Новгороді вручив її текст Іллі Яшину.

Тим більше мені було дивно дізнатися про те, що десь в Естонії Ілля Яшин (у переказі Олега Кашина), що якщо б в Естонії були російськомовні телеканали, то й Путіна б не було. На мій коментар про те, що в Україні були російськомовні телека-

Пікет руху «СОЛИДАРНОСТЬ» проти війни, за МИР! Москва. Метро «Третьяковська», 31.10.2015.

нали, а Путін все одно є, відповіді не отримав. І закінчив свою замітку Кашин словами: «Полюбіть росіян!» Це те саме, про що я писав у зазначених замітках. Це позиція гвалтівника. Не хочеш нас любити добровільно — полюбиш силою!

Мене запитують: як відновити мир між народами? Як помиритися з людиною, яка відібрала у вас кімнату? Зрозуміти й вибачити і горілкою почастувати? Чи вимагати від правоохоронців покарання негідника? Тут мають вирішувати тільки українці. Один варіант: прийти до Путіна на уклін. Попросити в нього вибачення за що-небудь. Інший: звертатися до міжнародних правових структур і вимагати захисту. Попутно розбудовуючи свою країну.

Який варіант обрати, вирішувати лише українцям.

Слава Україні! Слава героям!

Ольга СОБОЛЄВА
(із Челябінська,
менеджер з експорту,
живе в Італії):

— За часів СРСР я встигла побувати в багатьох містах України (Київ, Дніпропетровськ, Феодосія, Бахчисарай, Джанкой), а в Одесі та Коктебелі не раз відпочивала влітку. Усі мої спогади про Україну пов'язані з незвичайно теплим і щирим прийомом у будь-якому місті. У ті роки навіть подумати про війну між Україною та Росією здавалося б божевіллям. Сьогод-

ні божевілля Росії — це норма. З кожним днем людей дедалі менше дивують злочинні дії російських найманців на сході України. Агресія Росії проти сусідньої держави, яка багато років жила у мирі та добросусідстві з усіма країнами пострадянського простору, стала підлим «ударом у спину», якого так безжалісно завдала у найважчий момент для України. Ще не встигла оговтатися від втрат під час Євромайдану в Києві та занурена у нестабільність, Україна

картах, які ми мали заповнювати на уроках географії. Зрозуміло, що південні республіки були так далеко і територіально, і психологічно, що я про них якось і не думала. А ті, що ближче, здавалися хоч і близькими, але іншими. Найбільш «західні» і привабливі — це Литва, Латвія, Естонія. Вони були чужими, хоча доїхати до них було нескладно. У Таллінн погуляти? Легко. Доторкнутися до цивілізації. Але Україна в моїй свідомості не була ніколи окре-

наразилася на добре організовану та сплановану «операцію» із захоплення території Криму і водночас з нашествиям армії провокаторів, що прибули на схід країни для дестабілізації звичного способу життя людей. Про все, що відбулося на сході України незабаром після цього, ми добре знаємо. Цинічне отуплення телеглядачів армією псевдожурналістів пішло в маси й поступово накрило росіян хвилею ненависті до України, а заодно й до США як співника та підбурювача в цій війні (у подачі російських ЗМІ). Ніхто не може знати, скільки часу знадобиться, щоб українці змогли пробачити росіян за те, що відбулося з їхнього мовчазного дозволу в Україні. Як каже Віктор Шендерович, «червь истории роет медленно», тому треба набратися терпіння й чекати. Я впевнена, що за Україною — майбутнє, і вона обов'язково стане процвітаючою цивілізованою європейською країною. Від усього серця бажаю їй цього й дуже сподіваюся дожити до моменту повернення Криму до складу України (яким його вважає увесь цивілізований світ). Слава Україні!

Світлана СТРУГАЦЬКА
(Санкт-Петербург,
продавець книжок):

— Півжиття я прожила в Радянському Союзі. Усі союзні республіки, отже, були моєю батьківщиною, нас так учили в школі. Кордони існували тільки на контурних

мою країною. Навіть у думках не було слова «брати» і решти такого. Не було для мене жодних «вони» і «ми». Ми були єдині...

Минув час. Давно вже немає тієї країни, немає вже тих контурних карт із умовними кордонами. Усі колишні союзні республіки стали окремими державами. Багато із цих країн, проте, тією чи іншою мірою досі залежать від Росії.

І от сумні події останніх двох років сприяли тому, що Україна, на мою думку, остаточно перетворилася на самостійну й незалежну державу. Українці, незалежно від походження і мови, якою вони спілкуються, визначилися для себе як нація з непохитною установкою на патріотизм. Не в російському солдатенько-перекрученому сенсі цього слова. А в тому розумінні, що українці встануть, якщо знадобиться, стіною на захист своєї Батьківщини. На відміну від нашого патріотизму, який, на жаль, полягає лише в тому, що «ми пощади не дамо ворогу», навіть якщо в нас його немає. Країна зміцнила кордони: тут ми, а там, вибачте, ви. І не рипайтеся, будь ласка.

Я спілкуюся із друзями з України й нещодавно піймала себе на тому, що тепер вони для мене — жителі іншої країни. Це не погано і не добре, це просто факт.

Підготувала Наталя
ЯРЕМЕНКО.
Фото Аллі
НАУМЧЕВОЇ.

Варшава намагатиметься заблокувати проект «Нордстрім-2», повідомив у своєму мікроблозі євродепутат Яцек ЦАРИУШ-ВОЛЬСЬКИЙ

Учора в Амстердамі здійснив екстрену посадку літак, на борту якого перебували українські музиканти — Олег Скрипка та гурт «ВВ» («Європейська правда»)

США бере «під крило» країни Центральної Азії?

У старовинному узбецькому місті Самарканді ухвалено спільну Декларацію партнерства та співробітництва між п'ятьма країнами Центральної Азії (колишніми радянськими республіками) та США. Від імені своїх країн її підписали міністри закордонних справ Узбекистану, Казахстану, Киргизії, Таджикистану та Туркменістану. А з боку США свій підпис поставив державний секретар Джон Керрі.

Зустріч міністрів закордонних справ відбулася в рамках турне очільника американської дипломатії цими країнами. Тож і формат, який обрано для співробітництва, названо C5+1.

У підписаній декларації йдеться про поглиблення співробітництва з широкого кола тем, зокрема, підтримання безпеки в регіоні, протидії торгівлі людьми, поширенню наркотиків. Важливе місце займає тема енергетичної безпеки, диверсифікації енергоносіїв та постачання їх до країн Південної Азії. У

своєму виступі Керрі запевнив міністрів, що його країна підтримує суверенітет, територіальну цілісність та незалежність країн Центральної Азії, що у Вашингтоні поділяють занепокоєння ситуацією в Афганістані, з яким межують країни «п'ятірки», а також розуміють, яку небезпеку несуть екстремістські угруповання «Ісламська держава» і «Аль-Каїда».

Водночас він нагадав, що «країни Центральної Азії взяли на себе зобов'язання дотримуватися міжнародних стандартів», і «тут, як і скрізь,

люди вкрай потребують, щоб їх уряди були підзвітними й ефективними». Вочевидь, маючи на увазі, що колишні радянські республіки тривалий час були під тиском Росії, а Казахстан та Киргизія і нині входять до Євразійського економічного союзу, Джон Керрі зазначив: «Країнам регіону необхідно мати здорові та взаємовигідні відносини між собою...» «Ми повинні добре розуміти, що немає дружби з однією країною. Принаймні вона не повинна обмежувати можливості дружби з іншою країною». «Рес-

Джон Керрі відвідав в Астані соборну мечеть Хазрет Султан. Головний імам храму Серікбай Ораз показує абсолютну копію давнього ісламського рукопису «Коран Османа».

публіки Центральної Азії повинні бути вільними від зовнішнього тиску та залякування». Досить промовисто.

Державний секретар США вперше в своїй та

історії американської дипломатії здійснює турне п'ятьма країнами Центральної Азії, де зустрічається з президентами та іншими керівниками цих держав. Нагадає-

мо, що за кілька днів до нього ці самі країни відвідав прем'єр-міністр Японії Шіндзо Абе.

Ніна БАЛИКОВА.

Фото з сайту Держдепартаменту США.

На двох стільцях довго не всидиш

Про це попереджає сербське керівництво експерт з вивчення питань безпеки Зоран Дражисік, повідомляє електронне видання Balkan Insight. Поки Белград підписує угоду з Москвою про закупівлі для армії, сербські військовослужбовці готуються до участі в керованих США навчаннях НАТО. Нинішня політика балансування між Росією і Альянсом у рамках доктрини військового нейтралітету невдовзі має бути переглянута, а керівництву Сербії доведеться обирати напрям, яким країна рухатиметься далі, — на схід або на захід.

«Сербія нині не є членом Європейського Союзу й намагається всидіти на двох стільцях одночасно. Не думаю, що в довгостроковому плані це буде можливо. Їй доведеться зро-

бити правильний вибір», — заявив Зоран Дражисік.

Тим часом Кремль продовжує активно шукати союзників на Балканах, щоб припинити розширення НАТО в регіоні. Зараз його удар спрямовано на Чорногорію, яка готується до приєднання до Альянсу, і де, на думку влади Подгориці, російські спецслужби разом із сербськими націоналістами намагаються розхитати ситуацію і налаштувати народ проти уряду і його планів вступу до Альянсу. Місцеві оглядачі вважають, що кремлівським політехнологам не вдасться зірвати євроінтеграційні процеси на Балканах, оскільки всі країни регіону побоюються за свою безпеку й політичне майбутнє, бо Москва не припиняє спроб знову загнати їх у соціалістичний табір.

І заради цієї мети може використовувати не тільки шантаж, а й військові сили, як це зробив Путін при анексії Криму й окупації східної України. І ніхто не дає гарантії того, що в затьмареному розумі кремлівського диктатора не з'явиться ідея не тільки створення «Новоросії», а й відродження Югославії часів Тіто. Або хоча б перетворити Сербію на свого троянського коня в НАТО і ЄС. Ось чому Росії вигідно, щоб Белград продовжував сидіти на двох стільцях і закуповував у неї озброєння, а навчання, з дозволу Кремля, проводив з НАТО. Може, Белград дізнається якісь секрети військової підготовки в Альянсі й поділиться ними з Москвою?

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ДО РЕЧІ

Як протистояти агресору?

На це питання постараються знайти спільну відповідь президенти Польщі й Румунії — Анджей Дуда і Йоханніс Клаус. Як зазначають міжнародні експерти, президенти занепокоєні агресією Росії в Україні, що триває, її політикою всюдозволеності й безперервним брязканням зброєю, нараощуванням воєнної загрози біля кордонів сусідніх держав. Недарма керівництво НАТО всерйоз задумалося над зміцненням свого східного флангу й розміщенням додаткової техніки та сил у прибалтійських і чорноморських країнах, що межують із Росією.

Переговори лідерів країн східного флангу НАТО ініціювали глави Польщі й Румунії — Анджей Дуда і Йоханніс Клаус. Як зазначають міжнародні експерти, президенти занепокоєні агресією Росії в Україні, що триває, її політикою всюдозволеності й безперервним брязканням зброєю, нараощуванням воєнної загрози біля кордонів сусідніх держав. Недарма керівництво НАТО всерйоз задумалося над зміцненням свого східного флангу й розміщенням додаткової техніки та сил у прибалтійських і чорноморських країнах, що межують із Росією.

Очікується, що з Бухареста буде дано чіткий сигнал: бомбування Кремлем позицій сирійських повстанців не відволікає увагу європейської громадськості від присутності російських найманців у Донбасі, а тим більше — від анексії Криму.

Вл. інф.

У Москві книга за грати приведе

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

У Москві продовжують викликати на допити співробітників Бібліотеки української літератури. Чи то пак — колишньої бібліотеки, оскільки московська влада вже ухвалила рішення про розформування закладу і перетворення його на філіал Московського будинку національності.

Як повідомляв «Голос України», 28 жовтня у приміщенні Бібліотеки української літератури було вчинено обшуки і вилучено понад 100 примірників книг, які, на переконання російських слідчих органів, мають екстремістський характер. У поширенні такої літератури звинуватили директорку бібліотеки Наталію Шаріну, яка нині перебуває на двомісячному домашньому арешті. Проти неї порушено справу за статтею 282 КК РФ «розпалювання ненависті або ворожнечі».

На переконання міжнародної правозахисної організації Human Rights Watch, «затримання бібліотекаря за матеріали, які в неї є, це порушення не тільки її особистої свободи, а й свободи кожної людини, яка опікується ідеями навчання і освіти. Російська

влада надіслала жорсткий меседж, що книги на полиці можуть привести за грати. Це трижовне повернення до радянських часів», — цитує директорку HRW з країн Європи та Центральної Азії Гау Вільямсон «Радіо Свобода».

А днями депутат московської мерії Дмитро Захаров, який, власне, і написав донос на бібліотеку, намагався проникнути і в Український центр у Москві. За його словами, з тією саме метою — знайти «заборонені книги». Але ця спроба завершилася невдачею, оскільки центр є власністю України. В цей час там займалися діти, тож московський депутат, який для більшого резонансу взяв із собою журналістів місцевих ЗМІ, не наважився штурмувати центр. «Знайшли дітей, які вчилися в українській недільній школі. Переключитися з книг на дітей поки не наважилися», — написав на своїй сторінці у Твіттері міністр закордонних справ Павло Клімкін. І вочевидь, ключове у цьому вислові слово «поки».

Наталя ФІЛІПЧУК.

Майбутнє україністики в Грайфсвальді забезпечене

Міністерство закордонних справ ФРН, федеральна земля Мекленбург-Передня Померанія, а також університет Грайфсвальд уклали угоду щодо довгострокової роботи кафедри славістики, спрямувавши на її діяльність 1,6 мільйона євро. Завдяки такому рішенням буде збережено унікальний напрям цієї кафедри — україністика.

З 1996 року славістика у Грайфсвальді робить особливий наголос на вивченні і представленні саме української мови, літератури та культури. Як уже писав «Голос України», півроку тому стало відомо, що через відсутність фінансування уся ця робота опинилася під загрозою. Крім того, зникнути з університету могли й дослідження балтійських мов. Тепер, завдяки укладеній угоді, вивчення слов'янських та балтійських мов, у тому числі й української, у Грайфсвальді триватиме.

У повідомленні МЗС очільник німецької дипломатії Франк-Вальтер Штайнмаєр підкреслив: «Саме з огляду на кризи в наших сусідів нам у Німеччині необхідні більш, ніж будь-коли, ґрунтовні досвід та знання про Східну Європу».

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Сполучення з Польщею стає комфортнішим

Після кількарічної перерви подорожні, які часто нарікали на довготривалі очікування в автобусах на прикордонних пунктах пропуску під час поїздок з Варшави до Львова, зможуть їздити в комфортних умовах.

Польський залізничний перевізник «РКР Intercity» завершує підготовку до запуску з 13 грудня потягів прямого сполучення Варшава—Львів та Вроцлав—Львів. За інформацією, отриманою у прес-центрі польського перевізника, обидва потяги курсуватимуть через Краків, залізничний прикордонний пункт пропуску «Мостиська II» й прибуватимуть до Львова вранці о 6.03 або о 7.15 (залежно від дати). Тобто подорожні проведуть у дорозі ніч, а на ранок зможуть вирішувати ті справи, які привели їх до Львова. Розклад руху цих поїздів у зворотному напрямку ще узгоджується.

Мало того, з 19 грудня компанія «РКР Intercity» планує запустити ще один, цього разу щоденний, поїзд сполученням Перемишль—Львів—Перемишль. Розклад цього потяга продумано таким чином, щоб подорожні, поприбутті до Перемишля, могли здійснити пересадку на швидкі поїзди InterCity, які курсують до Кракова, Вроцлава і Зеленої-Гури.

Це крок назустріч усім тим, хто хоче планувати свої подорожі з точністю до хвилини і не боятися запитинитися на ділову зустріч чи на пари через непрогнозований час очікування на автомобільно-автобусних пунктах пропуску.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Промисловість після збройного конфлікту: що потребує відбудови?

Реструктуризація старопромислових регіонів сходу може затягнутися на 30–40 років

На сході хоч і нетривке, але затишшя. Отож слід думати про відбудову і відновлення економічного потенціалу регіону — насамперед підприємств, що залишилися під нашим контролем.
Про це ми розмовляли із членом-кореспондентом Національної академії наук України, доктором економічних наук Лідією Шинкарук та її колегою — кандидатом економічних наук Оленою Сніговою з Інституту економіки та прогнозування НАНУ.

— Промисловість східних регіонів була застарілою ще до окупації. Чи потрібно таке відбудовувати?

Лідія Шинкарук: — На Донбасі мають місце безпрецедентні події, які відбуваються не з вини України, але їх важкі наслідки стосуються кожного жителя, тому безсумнівно вимагають адекватної державної політики подолання наслідків війни. На сьогодні розроблено пакет реалізації заходів із відновлення Донбасу. Так, Донецька та Луганська області є старопромисловим регіоном України. Збройний конфлікт спричинив зупинку виробничих потужностей металургійної та коксохімічної галузі або скорочення завантаження їх промислових потужностей, обумовлене обмеженням постачання сировини, відвантаження готової продукції, міжгалузевими зв'язками з призупиненими підприємствами з території, підконтрольних так званим «ДНР» та «ЛНР». Основними чинниками, що створюють логістичні обмеження, є пошкодження транспортної (автомобільних та залізничних доріг) і енергетичної інфраструктури (ліній електропередач, газопроводів), відновлення роботи яких потребує значних капіталовкладень.

У Донецькій області обсяги промислового виробництва в 2014 р. порівняно з аналогічним попереднім періодом скоротилися майже на 30%. Падіння обсягів виробництва за період із 2014 р. до травня 2015 р. найбільш значним було у видобувній промисловості (у 1,7 разу). Це відбулося, переважним чином, за рахунок втрати контролю над значною часткою вугільних шахт (60% шахт залишилося на території, невідконтрольній українській владі, у т. ч. 100 % шахт, що видобували антрацитове вугілля, — Сніжне, Шахтарськ, Торець. Досить значним було падіння обсягів промислового виробництва (в 1,3 разу) в переробній промисловості. Найвідчутнішими наслідками збройного конфлікту простежуються за такими видами економічної діяльності: виготовлення виробів із деревини, паперу та поліграфічна діяльність (падіння індексів промислового виробництва за цей період становило майже 4 рази), виробництво коксу та продуктів нафтопереробки, а також виробництво хімічних речовин і хімічної продукції (практично у 2,5 разу).

— У Луганській області ситуація склалася ще гірша...

Олена Снігова: — Щодо Луганської області, то обсяги промислового виробництва в 2014 р. порівнюючи з відповідним періодом попереднього року скоротилися майже у два рази, а на початку 2015 р. становили лише трохи більше

10% до відповідного періоду 2014 р.

Динаміка зміни структури промисловості тут за обсягами реалізованої продукції підтверджує втрату контролю над переважною часткою промислових активів базових галузей області. Так, у структурі реалізованої промислової продукції частка металургійного виробництва та виробництва готових металевих виробів скоротилася у 18 разів, а частка машинобудування — практично вдвічі. Це в цілому визначило скорочення у структурі промисловості Луганщини частки переробної промисловості у 1,2 разу. Одночасно у структурі переробної промисловості відчутно зросли частки виробництва готових продуктів, напоїв і тютюнових виробів (більш як у три рази), виготовлення виробів із деревини, паперу та поліграфічна діяльність (майже втричі), виробництва гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої продукції (вдвічі) та виробництва хімічних речовин та хімічної промисловості (більш як у 1,5 разу).

— Військові дії на території Донецької та Луганської областей мали негативний вплив на всі галузі економіки регіонів без виключення. А які ключові підприємства та галузі постраждали найбільше?

Лідія Шинкарук: — Значними виявилися втрати Донецької області в металургійній галузі: майже 60% її виробничих потужностей через втрату двох (із трьох) потужних вузлів металургійної промисловості. Проте частка металургійної галузі в структурі реалізованої промислової продукції в I півріччі 2015 р. по відношенню до 2014 р. практично не змінилася. Це відбулося переважним чином за рахунок збереження на території, підконтрольній українській владі, виробничих активів двох найпотужніших підприємств чорної металургії області — ПАТ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча» та ПАТ «Металургійний комбінат «Азовсталь».

— Більшість шахт знаходяться на окупованих територіях. Чи вистачить нам вугілля для нарощування потужностей?

Олена Снігова: — Справді, 100% шахт, що видобувають антрацитове вугілля, перебувають на невідконтрольній нам території. На іншій частині території залишився ВАТ «Авдіївський коксохімічний завод», проте його розташування на лінії зіткнення через постійні обстріли та перебої з постачанням електроенергії ставить під загрозу стабільність функціонування металургійної галузі навіть за наявності коксівного вугілля. До покращення ситуації з метою попередження зупинки металургійних підприємств тимчасово збіль-

Лідія Шинкарук.

шилися поставки коксу з Польщі.

— Але ж там не тільки металургія. Навряд чи належно функціонують підприємства інших галузей.

Лідія Шинкарук: — Так, ще однією з найбільш постраждалих галузей економіки Донецької області виявилася і хімічна промисловість. Частка реалізованої промислової продукції у сфері виробництва хімічних речовин та хімічної продукції в загальному обсязі у січні-травні 2015 р. скоротилася вдвічі порівняно з 2014 р. Провідне підприємство хімічної промисловості області — Концерн «Стирол», який виробляв 80% обсягів хімічної продукції області, — позашований у Горлівці на тимчасово окупованій території. З-поміж 15 підприємств різної спеціалізації хімічної промисловості, що виробляли широкий спектр хімічної продукції (мінеральні добрива, пластмасові та хімічні реагенти, аміак, сірчана кислота, вибухові речовини тощо) на підконтрольній території Донецької області з найбільш значущих залишилися ДП «Костянтинівський хімічний завод», Хіміко-металургійна фабрика ТОВ «Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча», Краматорський завод емалей, Маріупольський завод ізоляційних матеріалів, Слов'янський завод «Тореласт», Дзержинський фенольний завод тощо.

У Луганській області у I півріччі 2015 р. порівняно з 2014 р. питома вага хімічної галузі за обсягами реалізації продукції за видами економічної діяльності зросла практично вдвічі. Це забезпечується функціонуванням на території Луганської області потужних підприємств, а саме — ПРАТ «Северодонецьке об'єднання «Азот», ТОВ «Рубіжанський трубний завод», ДП «Хімічний завод Південний», РКХЗ «Зоря», ТОВ НВП «Зоря». На частя, через бойові дії виробничі потужності хімічної галузі на територіях, підконтрольних українській владі, суттєво не постраждали. Але через ціни на газ та той факт, що Луганська ТЕС, яка забезпечує підприємства Луганської області електроенергією, розташована в районі ведення бойових дій, актуальним є забезпечення резервної лінії енергопостачання. На порядку денному — забезпечення розвитку хімічної галузі на неопіндустріальній основі: із застосуванням нових технологій щодо забезпечення енерго-сировинними ресурсами із застосуванням технологій газифікації вугілля та забезпечення хімічних підприємств технологічними газами.

— Яка ситуація в інших напрямках?

Олена Снігова.

Олена Снігова: — Частка машинобудування у загальному обсязі реалізованої продукції в Донецькій області за I півріччя 2015 р. незначно (близько в 1,2 разу) скоротилася порівняно з 2014 р. Це сталося переважно за рахунок фактичного функціонування на території, підконтрольній українській владі, значної частки провідних підприємств машинобудівельної галузі, представлених підприємствами важкого машинобудування, виробництва сільськогосподарської техніки, устаткування для хімічної промисловості та побутової техніки. Переважна більшість машинобудівних підприємств не постраждали від бойових дій. Питома вага продукції підприємств машинобудування, підконтрольній частині Луганської області, у I півріччі 2015 р. скоротилася майже у два рази і становила трохи більше 5%.

Лідія Шинкарук: — Відновлення економіки Донбасу потребує відбудови машинобудування. Додатковим стимулом щодо відновлення та розвитку в Донецькій та Луганській областях даної галузі стає збереження на підконтрольних територіях потужної науково-дослідної бази.

Також треба обов'язково підтримати підприємства з виробництва будівельних матеріалів, що дасть поштовх до розвитку цієї галузі. Перевагою цих підприємств є базування на власній сировині, яка представлена родовищами піску, будівельного та облицювального каменю, азбесту, гіпсу, крейди, вапняків та доломітів, вогнетривкої та керамічної глини, щебеню, цегельно-черепичної сировини. На території Донецької області, підконтрольній українській владі, це забезпечує виробництво цементу, скла, вапна, гіпсових сумішей, керамічних виробів, а також вироблення металоконструкцій для будівництва, плит, проводів і кабелю, шиферу, готових для використання бетонних сумішей та цегли, черепиці, виробів із глини.

Структура виробництва матеріалів для будівництва в Луганській області базується передусім на розвинутій хімічній промисловості області і представлена виробництвом термоізоляції, плит, труб та профілів із пластмас, вироблення металоконструкцій для будівництва, плит, проводів, а також цегли, черепиці та виробів із глини.

— Скільки часу може тривати такий процес?

Олена Снігова: — Загалом реструктуризація старопромислових регіонів у країнах Західної Європи здійснювалася протягом 30–40 років та була обумовлена конкуренцією імпортової нафти та

переміщенням виробництва традиційних старих галузей економіки у регіони з низкою конкурентних переваг. Акценти у розв'язанні соціально-економічних проблем реструктуризації економіки цих регіонів були зроблені на об'єднанні приватного та державного капіталу, створенні організаційно-управлінських структур різних правових форм, діяльність яких спрямовувалася на проектування розвитку малого підприємництва, створення малих виробничих підприємств та фінансуванні венчурних проектів. Джерелами фінансування були Програми розвитку Європейського Союзу.

Лідія Шинкарук: — Окремі кроки влади щодо інституційного забезпечення відбудови Донбасу вже зроблено. Сьогодні в Україні прийнята Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. (затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 № 385), якою серед стратегічних цілей та пріоритетних напрямів державної регіональної політики у Донецькій та Луганській областях визначено напрями поновлення економічної діяльності. Це відновлення пошкодженої інфраструктури (доріг, залізничної інфраструктури, електричних та водопровідних мереж), а також відновлення та забезпечення безперерійного енерго-, газо- та водопостачання об'єктів соціальної сфери, освіти, охорони здоров'я та промисловості. Окреслено темпи відновлення роботи комунального транспорту. Прийнято рішення про залучення до відновлювальних робіт вітчизняних підприємств та організацій на основі міжрегіональної співпраці і кооперації. Важливим є створення умов для збільшення інвестиційних та іноземних інвестицій у розбудову і реконструкцію об'єктів інфраструктури. Все це вимагає максимального спрощення адміністративних процедур, що регулюють діяльність малого та середнього бізнесу, та створення соціально-економічних стимулів для зростання інвестиційної активності і збільшення трудової зайнятості.

У Кабінеті Міністрів України здійснюється робота щодо розробки державних програм із відновлення зруйнованої виробничої та соціальної інфраструктури Донбасу. У них будуть визначені обсяги руйнувань та об'єкти інфраструктури, що потребують першочергового відновлення, обсяги фінансування відповідних заходів, строки виконання робіт, відповідальні суб'єкти за належне та своєчасне виконання програми тощо. Треба додати, що надзвичайно важливим є проект закону України «Про спеціальний режим здійснення господарської та інвестиційної діяльності в окремих районах Донецької та Луганської областей», яким передбачено стимулювання державою бізнесу до розбудови інвестиційно-інноваційної інфраструктури регіону за допомогою створення наукових, технологічних та промислових інвестиційних зон індустріальних парків.

Розмову записав
Сергій СУЛИМА.

Северодонецьк повертає статус театрального міста

У виконанні Луганського обласного драматичного театру у Северодонецьку відбулася прем'єра вистави «Наталка Полтавка». Постановка п'єси за твором Котляревського привертає увагу з багатьох причин. По-перше, Северодонецьк повертає собі статус театального міста, яким він вважався раніше, коли тут працював муніципальний театр. По-друге, своєю вже другою виставою (влітку актори представили мелодраму Асі Котляр «Наша кухня») обласний музично-драматичний український театр, який був створений заново, знову продемонстрував високий творчий потенціал. І, по-третє, виявив молоді таланти. У колективі театру нині здебільшого випускники та викладачі Северодонецького музичного училища. Режисер Іван Шербул чи не єдиний з обласного українського театру, що нині залишився в окупації, переїхав до Северодонецька і почав працювати над створенням нового театального колективу.

— Чому саме «Наталка Полтавка»? — розмірковує він. — Я виходив з того, де взяти акторські кадри. Тут немає ні училища, ані театального інституту, які б випускали драматичних акторів. Усе залишилось у Луганську. Але у Северодонецьку є музична вокальна база. «Наталка Полтавка» — це геніальний твір Івана Котляревського та Миколи Лисенка, який дав можливість започаткувати тут акторську і вокальну школу.

Чудові декорації разом зі своїми помічниками виготовив завідувач постановочною частиною, він і художник, Михайло Котов. Северодончани прийняли виставу дуже тепло.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Відкривають додатковий пропускний пункт

Ситуація на пунктах пропуску в Донецькій області залишається складною. За останній тиждень кількість людей, які мають намір перетнути лінію розмежування, збільшилася майже вдвічі. Щодня на КПВВ «Новотроїцьке» реєструється понад 10 тисяч громадян, які оформили дозвіл на в'їзд та виїзд, на КПВВ «Зайцеве» — до 7 тисяч. Для порівняння: влітку контрольні пункти в'їзду-виїзду перетинали від 3 до 5 тисяч жителів.

Ажіотаж, що піднявся, збігся з ротацією прикордонників. Колишній склад прикордонної служби за три місяці встиг здобути досвід і працював набагато швидше. До всього, на донецьких пунктах пропуску оформляють і луганчан. Навіть відкритий напередодні перехід у Станиці Луганській на ситуацію суттєво не вплинув. — На

КПВВ «Новотроїцьке» ми збільшили до 29 кількість контрольних пар, до 9 постів додали в «Зайцевому». Нині це максимально, що можна зробити, — прокоментував ситуацію керівник області Павло Жебрівський.

Зараз обласна влада ініціює відкриття ще одного КПВВ поблизу Курахового — відповідний лист спрямований в Антитерористичний центр і штаб АТО.

Владислав ЛЕОШКО.
Донецька область.
Фото сайту vse-zdes.ua

Відкрили «Алею гордості Маріуполя»

До акції долучилися представники групи цивільно-військового співробітництва сектору «М» та військовослужбовці підрозділу морської піхоти. Ініціатором заходу виступила громадська організація «Надія майбутнього країни».

— У 2014 році під гуркіт «Градів» ми вийшли і змогли посадити 1000 саджанців ясеня в першій Обереговій лінії парку «Родина», яка розташована за 15 км від Широкиного. В 2015-му за екологічним планом ми продовжуємо висаджувати дерева. Цієї осені запланували посадити 1600 саджанців,

— розповідають організатори.

«Це чудовий приклад озеленення для інших населених пунктів України. З нашою допомогою жителі міста зможуть насолодитися всією красою парку уже за 5 років», — розповідає учасник акції від групи ЦВС Олександр Жердьов.

Загалом за участю військових, волонтерів, медиків та вчителів за один день було посаджено 400 ясенів та 240 саджанців пірамідальної тополі.

Як стверджують організатори, основна ціль акції — передати ідею створення сімейних парків 16 містам України, де буде алея героїв, що загинули, захищаючи свою Батьківщину. За планами активістів найближчим часом в Маріуполі має з'явитися ще 15 таких алей. Вони будуть розміщені на площі в п'ять гектарів.

Готуйся до зими, незважаючи на затишшя

Зазвичай виїзд на передову сектору «М» передбачає доставку волонтерської допомоги і посилок польової пошти. Разом зі зміною погоди прийшла і потреба в утепленні приміщень бійців. Допомагають у цьому і волонтери, і родичі військовослужбовців, що перебувають на передовій.

Новоселівка. Тут вперше побачили, як утеплюють приміщення для бійців. Застали останню фазу приготувань, коли встановлювали надпотужний булер'ян для опалення. Хлопця, що мав отримати посилку, не було на місці. Тож офіційно її отримав довірений боець.

До речі, помітно, що майже кожен, хто хоч раз виїжджав на передову, побачивши реалії справжнього життя бійців, нюанси побуту та проблеми, починає підключати своїх друзів, родичів, колег. Так і цього разу. Один із офіцерів нашої групи — майор Анатолій Кравчук — отримав посилку від товариша Дмитра з Вінниці, який також проходив службу в секторі «М». Військовий передав надзвичайно необхідну річ — теплі берці для бійців.

Чермалик. Тут нас застав справжнісінький холод і шалений вітер. Привезли хлопцям мапи від «Логістичної сотні». З ними бійцям буде простіше орієнтуватися на міс-

цевості, ніж по мапах 50-річної давності.

Далі за планом — надати бійцям волонтерську допомогу з Одеси у вигляді розмальованого печива та дитячих картин. Звідти нам її надіслала Олена Мельник. Дівчина залучила до співпраці своїх друзів та колег. У результаті — постійно доправляє нам продукти та необхідні речі. Також привезли супи швидкого приготування від «Кухарської сотні Приірпіння». Ще хлопці отримали чай, каву, сигарети та різноманітні солодощі.

В Орловському не оминули увагою і умови проживання воїнів. Привезли їм різноманітні засоби утеплення для жит-

Хай завжди буде мир і щастя дітям

Під таким гаслом пройшов патріотичний концерт в Маріупольському дошкільному закладі №129 «Іскорка». Вихованці садочка запросили представників групи ЦВС на чолі з командиром полковником Олексієм Тарасенком взяти участь у святкуванні Дня дошкільняти.

Малеча підготувала гостям святковий концерт та подарувала військовослужбовцям саморобні синьо-жовті сердечка й малюнки. Програма заходу була настільки різноформатна та патріотична, що присутні не могли стримати свої емоції. Щирість, любов до Батьківщини та віра в перемогу — все це випромінювали дитячі обличчя. В свою чергу військовослужбовці привезли малюкам м'ячі, розмальовки, прилади для художньої творчості та різноманітні смаколики.

Завідувачка дошкільного закладу Яна Виноградова вручила командиру групи СІМІС сектору «М» полковнику Олексію Тарасенку Почесну грамоту зі широю подякою від вихованців садочка «Іскорка» воїнам, які захищають мир та спокій Маріуполя. Водночас зауважила, що за останні два роки і батьки, і діти стали більш патріотичними.

— Наприклад, створюючи звичайний малюнок на задану тему, дитина може просто домалювати український прапор. Та навіть синій та жовтий колір почали більше використовувати. І це все йде добровільно від самих малюків, — каже Яна Виноградова.

Наразі в садочку навчаються 230 діток віком

від 4 до 6 років, з них понад 30 брали участь у концерті. Складність художніх номерів вражала, проте діти виконали їх на відмінно і з душею. Варто зазначити, що до концерту готувалися лише тиждень. Враховуючи такий короткий термін і вік малечі — для них це була титанічна праця.

ла. Таку ініціативу виявили волонтери з Києва. Зрештою, поїздка була багата на розмови з бійцями та враження від зміни погоди. Тішить душу те,

що хлопці не опускають руки, а готуються до зими. Вони не чекають допомоги від когось, а самотужки заготовляють дрова, утеплюють приміщен-

ня та запевняють: «Наша перемога не за горами».

Матеріал і фото підготувала
Ярослава МАРЧЕНКО
(із зони АТО).

Іноземцям дозволили служити в ЗСУ

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Після початку бойових дій на сході країни та формування добровільних батальйонів у зону проведення антитерористичної операції почали прибувати іноземці з військовим досвідом. Частина з них, попри відсутність на те правових підстав, брала участь у бойових діях. Основний Закон встановлює, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності, шанування її державних символів є обов'язком громадян України. Водночас, незважаючи на відсутність заборони іноземцям брати участь у захисті держави, у чинних нормах національного законодавства не передбачено можливості несення військової служби особами, котрі не є громадянами України.

6 жовтня 2015 року парламент підтримав законопроект № 2389 про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо проходження військової служби у Збройних Силах України

риторії України, можуть у добровільному порядку проходити військову службу у ЗСУ. Для прийняття на військову службу за контрактом іноземців встановлюється випробувальний термін два місяці. Вони можуть бути прийняті на військову службу за контрактом на посади рядового, сержантського і старшинського складу. Водночас іноземці не зможуть отримувати офіцерських звань, поки не отримають українське громадянство.

Для прийняття на військову службу іноземці звертаються до військового комісаріату за місцем їхнього проживання.

Розмір їхнього грошового забезпечення визначається на рівні, встановленому для військовослужбовців — громадян України.

У чому загроза?

Іноземцем є особа, котра має громадянство іншої держави. Такий правовий зв'язок з іншою державою покладає на них обов'язки перед своєю країною, зокрема щодо виконання військового обов'язку. Тому у разі виникнення збройного протистояння України з іншою країною, громадянином якої є іноземець, можливе існування конфлікту інтересів. У

такому разі не виключені диверсії, зрив військових операцій, витік секретної інформації. Такі загрози цілком можливі, що є негативним фактором у підтриманні національної безпеки та оборони.

Отримати громадянство стане простіше

Окрім того, 6 жовтня 2015 року парламент підтримав законопроект № 2847, яким планується внесення змін до Закону України «Про громадянство України».

Запропонованими змінами передбачається, що для іноземців та осіб без громадянства, які в установленому законодав-

ством України порядку проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України, термін безперервного проживання на законних підставах на території України становить три роки з моменту набрання чинності контракту про проходження військової служби у Збройних Силах України. Крім того, пропонується передбачити, що вимога отримання дозволу на імміграцію як умова прийняття до громадянства України не поширюється на іноземців і осіб без громадянства, які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу у Збройних Силах України.

Наталя ТИТАРЕНКО.

Покарання невідворотне, незалежно від партійної приналежності

Генеральний прокурор України Віктор Шокін заявив, що для проведення спільно ГПУ та СБУ широкомасштабної спецоперації в Дніпропетровську, Києві, Харкові та інших містах з ліквідації організованої злочинної організації були наявні ґрунтовні підстави. За словами Віктора Шокіна, в повному об'ємі були дотримані всі процесуальні вимоги під час проведення обшуків та інших розшуково-слідчих дій. Він також додав, що злочинне угруповання, на виявлення, документування та ліквідацію якого спрямована вказана спецоперація, має давнішню та тривалу історію, починаючи з 2000-х років.

Генеральний прокурор наголосив, що принцип невідворотності покарання, незалежно від партійної приналежності до будь-якої політичної сили, буде обов'язково застосований до будь-кого, хто скоїв злочин.

Поза сумнівом, така безкомпромісна державницька позиція Генерального прокурора спричинила істерію у корумповано-злочинних угрупованнях, які відкрили вогонь на ураження.

Однак Віктора Шокіна, який сьогодні відзначає день народження, з чим ми його щиро вітаємо, не залякати.

2 листопада близько десятої години вечора з вулиці був обстріляний робочий кабінет Генерального прокурора Віктора Шокіна. У цей момент там проходила нарада керівника відомства з його підлеглими. Ніхто не постраждав. У зв'язку

із цим інцидентом Служба безпеки України відкрила кримінальне провадження за статтею про замах на життя державного діяча (стаття 112 КК). Про це повідомила прес-секретар відомства Олена Гітлянська.

«Слідство переконане про поінформованість стрільця й замовників про розташування й місцезна-

ходження речей і предметів, у тому числі й місцезнаходження генпрокурора. Постріл був зроблений з розрахунку на влучення в область тулуба або голови», — заявив учора на прес-конференції головний військовий прокурор Анатолій Матіос.

За його словами, життя Шокіну вряту-

вало броньоване скло на вікнах кабінету. Під час розслідування були виявлені сліди проникнення на горища будинків, розташованих неподалік прокуратури. Можливо, снайпер стріляв з одного з них на відстані понад сто метрів. У ГПУ виключають інсценівку на свого керівника й відзначають, що це перший в історії України замах на генпрокурора.

«Куля була спрямована прицільно з використанням, найімовірніше, тепловізора. Усі штори й роletи були закриті. Побачити тінь або осіб, які перебували в кабінеті, було неможливо», — повідомив Анатолій Матіос.

Ольга ВІТЕР.

Фото надане Управлінням зв'язків із громадськістю та ЗМІ Генеральної прокуратури України.

Етапи судового шляху Корбана: з Чернігова до Києва

У Чернігові 2 листопада Новозаводський районний суд міста так і не задовольнив клопотання про обрання запобіжного заходу лідеру партії «УКРОП» Геннадію Корбану. Як вже писав «Голос України» у матеріалі «Масштабна спецоперація ГПУ й СБУ: антикримінал чи політрепресії?» у номері за 3 листопада, Корбана заарештували минулої суботи. Йому інкримінують начебто причетність до організованого злочинного угруповання.

Під час кількохгодинного засідання адвокати зробили чотири відводи суддям, брали під сумнів повноваження представників прокуратури. Близько 23.30 Геннадію Корбану стало зле, йому викликали «швидку». Лікарі констатували значне підвищення тиску. Підозрюваного госпіталізовано. У зв'язку з цим суд було перенесено на ранок 3 листопада.

Вчора зранку у Новозаводському районному суді продовжили розгляд справи лідера партії «УКРОП». Однак оскільки час на обрання запобіжного заходу (72 години) сплив, адвокати заявили про необхідність його звільнення. Головуюча суддя прийняла

2 листопада 2015 р. Геннадій Корбан біля будівлі лікарні в Чернігові.

Фото Сергія НУЖНЕНКА (УНІАН).

рішення відпустити Корбана у залі суду. Однак його знову взяли під варту та супроводили до спецпункту з охороною. Як повідомили адвокати затриманого, силовики по-везли їхнього підзахисного до Києва.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернівці.

Ближче до полудня стало відомо, що Ген-

надій Корбан перебуває в слідчому ізоляторі СБУ в Києві. Про це повідомили в прес-службі партії «УКРОП». Під будівлею СІЗО прихильники Корбана провели мітинг на його підтримку. Усередину пустили адвоката Оксану Томчук і народних депутатів Андрія Денисенка й Валентина Дідича. Пізніше в ізолятор тимчасового утримання

Омбудсмен Валерія Лутковська:

«Справа Геннадія Корбана підтвердила необхідність реформування кримінальної юстиції. Із численних звернень, що надійшли до Уповноваженого останнім часом, вбачається, що співробітники СБУ, Генеральної прокуратури України, МВС України стали широко застосовувати практику затримання осіб без ухвали слідчого судді саме у випадках, які не передбачені статтею 208 КПК України. Наприклад, особи, про яких йшлося у зверненнях та які були затримані без ухвали слідчого судді, підозрювались у скоєнні злочинів, що були вчинені ними за декілька місяців або навіть за декілька років до їх затримання. Іншими словами, відповідно до чинного КПК України у таких випадках затримання осіб мало бути здійснено у загальному порядку, тобто за попереднім дозволом слідчого судді, а не в порядку, передбаченому статтею 208 КПК України.

Проаналізовані під час моніторингу порушення кримінального процесуального законодавства свідчать про необхідність невідкладного реформування системи кримінальної юстиції, зокрема створення Державного бюро розслідувань, що дасть змогу вдосконалити механізм контролю за діяльністю правоохоронних органів та запобігти порушенню прав і свобод людини в рамках кримінального провадження».

За інформацією офіційного сайту Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Служби безпеки України викликали бригаду кардіологів клініки «Борис».

«Зустрічалися з керівником ізолятора. Вимагали надання допомоги Корбану. Рішення прийняв слідчий Генпрокуратури», — проінформовав народний депутат Андрій Денисенко. Він також повідомив, що захист Корбана намагається одержати процесуальні документи, щоб зрозуміти, що йому інкримінують.

Раніше прес-секретар СБУ Олена Гітлянська повідомила, що Служба безпеки виконала доручення Генеральної прокуратури: «Слідчий ГПУ ухвалив процесуальне рішення про його затримання й доручив співробітникам СБУ доправити його до місця проведення слідчих дій».

А пізніше начальник управління з розслідування особливо важливих справ Генпрокуратури Степан Божило, відповідаючи на запитання журналістів, підтвердив, що повторне затримання Г. Корбана

проводилося в рамках нового кримінального провадження...

«Учора під час проведення досудового розслідування одного з кримінальних проваджень, були отримані дані про скоєння Корбаном Геннадієм Олеговичем низки кримінальних злочинів. Були внесені відомості в Єдиний державний реєстр досудового розслідування й розпочато досудове розслідування. Вчора вранці після ухвалення рішення слідчим Корбан Геннадій Олегович був затриманий у порядку ст. 208 Кримінального процесуального кодексу України (затримання уповноваженою посадовою особою). На цей момент він перебуває разом зі слідчими, проводяться процесуальні дії», — повідомив він.

Водночас він не відповів на запитання, чи є рішення суду на затримання Корбана? Не відповів на нього й помічник Генпрокурора Владислав Куценко, переадресувавши «безпосередньо процесуальному керівникові».

ПОДРОБИЦІ

У селі Рокитне на Рівненщині діти не пішли до школи

2 і 3 листопада батьки просто не пустили своїх 718 дітей у навчально-виховний комплекс «Школа-ліцей», що у селі Рокитне Рокитнівського району на Рівненщині, у такий спосіб намагаючись привернути увагу влади до проблеми закладу. А вона полягає у тому, що його потрібно добудувати. Адже діти (а село віднесено до таких, що постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС) навчаються у дві зміни. Тож в осінньо-зимовий період, коли країна живе за зимовим часом, школярам після другої зміни (а таких триста) доводиться йти додому у сутінках.

— Батьки у нас завжди були дуже активні, — розповідає рокитнівський сільський голова Петро Гончар. — Ще у 2010 році вони написали листа у Рівненську ОДА, виклавши цю проблему. Звідти прийшла відповідь, що, мовляв, питання добудови школи у селі Рокитне включене в обласну програму будівництва шкіл на 2011—2015 роки (програма була прийнята на сесії Рівненської обласної ради 30 грудня 2010 року. — Авт.) і що на це передбачено 40 мільйонів 750 тисяч гривень. Однак це питання загальмувалось через те, що з районного бюджету у той час не було виділено коштів на виготовлення проектно-кошторисної документації, без чого не могли розпочати будівельні роботи.

Тим часом один із двох корпусів згаданого навчального закладу став аварійним. Щоб убезпечити дітей, у серпні-вересні минулого року його знесли, організувавши толоку: над розчищенням працювали батьки, сільська рада підсобила палим для техніки, що вивозила будівельні відходи. Ентузіазму батькам додавало те, що у такий спосіб вони готували майданчик під новий корпус, де мало бути 25 класних кімнат і спортзал. Однак минуло більше року, а добудова так і не розпочалася. Більше того, за цей час навіть не виготовлена проектно-кошторисна документація. Тож щоб з'ясувати, які перспективи з добудовою закладу, делегація з батьків, рокитнівського сільського голови П. Гончара поїхала до Рівного.

Начальник управління освіти і науки Рівненської ОДА Григорій Таргонський пояснив батькам, що нині виготовляється проектно-кошторисна документація, вона має пройти експертизу і тільки після цього можна говорити про проведення тендерних процедур закупівель та початок будівництва, вартість якого — понад 76 мільйонів гривень. «А поки не почнеться будівництво, спробуємо налагодили розклад уроків так, щоб якомога менше дітей поверталось зі школи, коли стемніє», — пообіцяв Григорій Таргонський, «заспокоївши» при цьому батьків із села Рокитне тим, що в області майже сім тисяч дітей ходять до школи у другу зміну.

Схоже, відповідь головного освітянина області не задовольнила батьків, тож і 3 листопада вони не пустили дітей до школи. І все ж батьки праві: добудувати школу у цьому поліському селі потрібно, адже, як повідомили у Рокитнівській сільській раді, щороку у селі народжується сто і більше немовлят — тобто, щороку можна сформувати три класи першокласників.

— Безперечно, школу добудувати потрібно. Область лише частково зможе профінансувати будівництво, тож будемо звертатися по допомогу до держави, — прокоментував ситуацію голова Рівненської ОДА Віталій Чугуньков.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

У ГПУ відзначають, що це перший в історії України замах на генпрокурора

Під час оперативно-розшукових заходів правоохоронці затримали трьох засуджених, які відбували покарання у Копичинській виправній колонії і втекли з дільниці соціальної реабілітації, що у селі Лосяч Борщівського району, *передає наш тернопільський власкор Людмила Наконечна*

У столичному Парку партизанської слави висадили 60 молодих саджанців дубів, подарованих Києву мешканцями Закарпаття. Акцію було проведено за ініціативи Студентської ради міста та ГО «Сучасний Світ Молоді» та за підтримки міськдержадміністрації, *інформує наш кореспондент Олена Лохматова*

Сватове в зоні особливої уваги саперів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні навколо подій у Сватовому ходить багато чуток. Кажуть і про те, що під час розміщення складу боеприпасів не було враховано правил безпеки населення і було порушено вимоги зі створення таких об'єктів. Однак керівник Луганської обласної ВЦА Георгій Тука стверджує, що «усіх необхідних нормативів, які стосуються безпеки під час розміщення складу боеприпасів, було дотримано». Такого висновку він дійшов після об'їзду місця події, консультацій з фахівцями й ознайомлення з документами. «Наприклад, за нормативом дистанція між такими військовими об'єктами й житловими будинками має бути щонайменше 500 метрів. За фактом — 1200 метрів, — пояснює Георгій Тука. — Глибина

капоніра для зберігання має становити 3 метри, у нашому випадку — 8 метрів. По всьому периметру капоніра створено штучний вал, а це ще додатково 2 метри. Тому щодо місця розташування й заходів безпеки все не просто дотримано, а навіть на порядок вище, ніж необхідно за всіма нормативними документами». Він також наголосив, що тези про те, що «склади розташовані в місті», не можуть бути переконливими, оскільки не відповідають дійсності.

У місті є вода, світло, тепло, газ і зв'язок. Групи експертів з виявлення й оцінювання шкоди населення фіксують інформацію не лише про розбиті вікна і дахи, а й про інші пошкодження будинків. Формуються бригади будівельників, щоб у найкоротший термін

провести ремонтні роботи. Представники органів місцевого самоврядування попередньо оглянули понад 70% житлового фонду. Мешканці непридатних поки що для проживання будинків одержали тимчасове житло, а для тих, чиє житло не підлягає відновленню, місцева влада обіцяє придбати нове. За словами заступника керівника Луганської обласної ВЦА Юрія Клименка, викликають занепокоєння очисні споруди, розташовані неподалік епіцентру пожежі. Їх ще не оглядали, і, можливо, вони постраждали під час вибухів. У місті продовжують функціонувати три польові кухні й три намети для організації обігріву населення і військових. Сюди по допомогу звернулося 820 осіб.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

ФОТОФАКТ

Вантажівка з 20 тоннами будівельних матеріалів, зібраних у Дніпропетровській області для мешканців Сватового, вирушила на Луганщину. Гуманітарна допомога містить скло, поліетилен і шифер для відновлення міста після пожежі на складі боеприпасів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Фото прес-служби облдержадміністрації.

Попереджувальний мітинг залізничників

На пероні івано-франківського вокзалу мітингували залізничники. Вони обурені ситуацією, що склалася після передачі їхніх трьох відомчих медичних закладів у комунальну власність громад.

Тепер, щоб пройти обов'язковий щорічний профілактичний медогляд, їм потрібно їхати до Львова. Адже згідно з наказом профільного міністерства це можна зробити винятково у відомчих залізничних медзакладах. На Прикарпатті таких не залишилося. Найближча клінічна лікарня Львівської залізниці — за 460 км. До того ж, як стверджує голо-

ва територіальної профспілкової організації залізничників Богдан Грицак, у ній обслуговуються колеги з семи областей Західної України. Як один лікувальний заклад збирається приймати 35 тисяч працівників галузі, мітингувальники навіть не уявляють. Зрештою, у своїх зверненнях до міністерств охорони здоров'я та інфраструктури вони не просили

повернути відомчі лікарняні заклади, а просили, щоб їм дозволили обслуговуватися у місцевих, але до їхньої пропозиції не дослухалися. Тому вони разом з колегами із Чернівецької області підготували нове звернення, де йдеться про те, що вони можуть скористатися правом припинити роботу, якщо її умови не відповідають вимогам закону про охорону праці.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Зупинки прикрасили пейзажами, а парк Мрії — «іменними» деревами

У Слов'янську учасники волонтерської ініціативи «З нами місто розквітає» прикрасили зупинки громадського транспорту українськими пейзажами й орнаментами. Колись сірі й напівзруйновані павільйони тепер прикрасили каліною, соняхами, українськими орнаментами і навіть сюжетами з творів Т. Шевченка.

Учасники ще однієї акції «Посади своє дерево» зібралися в парку Мрії, щоб зробити з нього справ-

жній сад. Перші фруктові дерева посадили восени військові. Їхні починання підтримали городяни.

Майданчик під майбутній сад сплановано таким чином, щоб згори можна було прочитати слово «Мир». Кожен саджанець є «іменним»: на бирці до нього мешканці Слов'янська писали свої імена.

Владислав ЛЕОШКО.
Фото з Фейсбуку.

Донеччанин віз з Криму набір кілера

На контрольному пункті в'їзду-виїзду «Каланчак» у Херсонській області бійці Херсонського прикордонного загону зупинили «Тойоту», якою повертався з окупованого Сімферополя мешканець Донецька. Його попросили надати для огляду сумку, в якій виявилася аж три бойових пістолети імпортованого виробництва — «Беретта», «Маузер» і «Шмайсер» — без патронів. За словами власника, з цим «добром» він збирався вирушити до Києва, але з якою метою, підозрілий мандрівник не повідомив.

Прес-секретар Херсонського прикордонного загону підполковник Максим Сорока повідомив «Голосу України», що затриманого

донецчанина передадуть для спілкування співробітникам Служби безпеки України, а пістолети відправлять на експертизу. Якщо експерти

визнають їх готовими до використання за прямим призначенням, їх власник постане перед судом за незаконне зберігання зброї. Його також перевірять на причетність до незаконних терористичних формувань, які нині контролюють Донецьк і частину прилеглих районів.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Освітняни отримали гроші з бюджету

На Львівщині з обласного бюджету на потреби різних галузей виділили 37,2 млн. гривень, інформують у департаменті фінансів ОДА. Найбільше отримала освітня галузь — 14,3 млн. гривень, понад 8 млн. скеровано на соціальний захист та соцзабезпечення.

Окрім цього, профінансовано охорону здоров'я на 3,6 млн. гривень, фізичну культуру та

спорт на 1,5 млн., культуру та мистецтво на 1,2 млн. гривень тощо. До слова, із виділених

коштів на виплату заробітної плати працівникам обласних бюджетних установ спрямовано 8 млн. гривень, стипендій учням ПТУ та студентам вишів — майже 5 млн.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львівська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Канікули

заради економії

Заклади дошкільної та середньої освіти Миколаївської області повністю готові до опалювального сезону. Про це повідомила заступник голови ОДА Оксана Янішевська. 554 школи, 22 інтернати, 576 дошкільних закладів утеплено, триває робота зі встановлення енергоефективних систем опалення. З місцевих бюджетів на це виділено майже 8,9 млн. гривень. Проте з метою економії енергоносіїв подекуди канікули почалися на тиждень пізніше за графік — з 2 листопада, а в окремих школах їх подовжили на 11 днів.

Кирило РИЖАНОВ.
Миколаївська область.

До столиці літати не бажають

За чотири місяці після відновлення пасажирського авіарейсу з Херсонського аеропорту до столичних «Жулян» авіакомпанія «Мотор-Січ» припинила його

на невизначений термін через зменшення попиту на квитки. Виконувач обов'язків директора Херсонського аеропорту Григорій Усик каже, що після завершення курортного сезону кількість пасажирів постійно падала, а на останній рейс до Києва взагалі зареєструвалося тільки четверо осіб. Цікаво, що щоденні рейси за мар-

ЦИФРА

16,8 км

автомобільної дороги Н-17 Львів—Радохів—Луцьк відремонтували шляховики на Львівщині. На сьогодні триває облаштування вирівнювального шару асфальтобетону до межі області. Ці роботи підрядна організація планує завершити до 10 листопада.

Вл. інф.

шрутом Херсон—Стамбул—Херсон заповнюються в середньому на 70—80 відсотків, що цілком дає змогу компанії Turkish airlines виправдовувати витрати на їх обслуговування.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Активісти поділилися кров'ю

Акція «Врятуй дитину життя», під час якої здавали кров для онкохворих малюків, відбулася у Хмельницькій обласній станції переливання крові. Організували захід, до речі, вже втретє, представниці «Жіночої Січі», що є підрозділом всеукраїнської організації «Тризуб» імені Степана Бандери. До них долучилися учасники національно-визвольного руху «Правий сектор Хмельниччини», бійці Добровольчого українського корпусу, учасники волонтерської групи «Армія SOS Хмельницький» та волонтерського руху «Твори добро».

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Жінки крокують в армію

На Тернопільщині триває осінній призов. На строкову службу з області мають відправити близько 300 осіб. Служитимуть вони переважно у частинах, розташованих у Західній Україні. Як відомо, призовників обіцяють не відправляти у зону військового конфлікту, а ще — платити зарплату. Чимало охочих йти до армії на контрактну службу. На плацу військової частини, розташованої у райцентрі Бережани, відбулася урочиста церемонія складання

присяги двадцятьма новоприбулими контрактниками. Що характерно: переважна більшість з них — представниці слабкої статі. Вони справді сильні, якщо у складний момент підставляють своє плече нашій армії. Контрактників благословив священник, представники місцевої влади сказали напутні слова.

Людмила
НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.
Фото Василя ЛАБАЯ.

ФОТОФАКТ

На збірному пункті Київського міського військового комісаріату відбулись урочисті проводи призовників. Понад 130 молодих мешканців столиці та області були направлені на службу до лав Збройних Сил України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут —
www.golos.com.ua

Вирішувати політичні нюанси і доходити до конкретних дій

Ухвалення законопроекту «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» встановить справедливу конкуренцію на ринку преси і дасть поштовх для розвитку друкованих ЗМІ. Підтримку законопроекту під час брифінгу висловили голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформаційної політики Вікторія Сумар та директор Інституту медіа права Тарас Шевченко.

«Цей законопроект є дуже важливим. Якщо парламент справді націлений на реформи, то, очевидно, треба швидше вирішувати політичні нюанси і доходити до конкретних дій, які бачитиме суспільство. Інакше — шлях у політичну кризу», — сказала В. Сумар.

Т. Шевченко зазначив, що в незалежних, демократичних країнах немає державних газет, оскільки свобода слова передбачає, що держава і журналістика мають бути розділені.

За його словами, відповідно до законопроекту всі державні та комунальні газети мають змінити форму власності. Зокрема, є чотири способи проведення процесу реформування:

- вихід державних і місцевих органів зі складу засновників (за відсутності майна редакції);
- перетворення редакції трудовим колективом на суб'єкт господарювання;
- приватизація майна редакції на загальних засадах;
- перетворення на офіційні друковані видання.

Сергій МЕЛЬНИК.

Здобуватимуть професії безплатно

На Прикарпатті почала діяти державна програма соціально-професійної адаптації учасників АТО. Завдяки їй колишні бійці зможуть перекваліфікуватися та здобути нову професію, зокрема, отримати водійські права. На це в області виділено понад 600 тис. грн. За словами заступниці начальника управління соціальних гарантій департаменту соцполітики ОДА Оле-

ни Машенко, охочі можуть звернутися у їхнє відомство, надати посвідчення учасника бойових дій та написати заяву. До послуг колишніх військових професійно-технічні училища та різноманітні курси. Професійною адаптацією зможуть скористатися, в середньому, до ста мешканців області.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

«Рани» — проект гуманістичний

У Житомирі відкрилася виставка робіт американського фотографа українського походження Йосипа Сивенького «Рани». Про її ідею на стенді сказано так: «Революція, окупація, війна та акти тероризму за останні півтора року змінили Україну назавжди. Проект «Рани» має на меті візуально розказати про

тих солдатів та активістів Майдану, яких важко поранили та покалічили, коли вони захищали свої оселі, рідних та країну». Як розповів сам фотограф, він починав цей проект із Майдану. Потім став знімати про героїв АТО, про їхню долю після тяжких поранень, щоб привернути до цього увагу суспільства. Йосип

Сивенький зазначає: не вважає те, що бачить, історією іншої держави. Працює в Україні з 2003-го. Рік тому він отримав грант за гуманістичне зображення життя людей під час подій на київському Майдані взимку 2013—2014 років.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Подарований волонтерами транспорт забирають?

Кіровоградські волонтери та журналісти обурені тим, що в батальйонну тероборони «Айдар» нібито віднімають автомобілі. Як написав на своїй сторінці у Фейсбуку кіровоградський волонтер ГО «Збережи світ» Павло Кучеренко, оперуючи даними, отриманими ним безпосередньо з батальйону, 16 автомобілів,

придбаних на зібрані ними гроші, вже арештовані за наказом командування сухопутними військами ЗСУ. Нині всі чекають від Генерального штабу підтвердження чи спростування інформації.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

ДО РЕЧІ

Засіки країни поповнилися новими цифрами

Якщо вірити Мінагрополітики, валовий збір зернових в Україні становить майже 55 мільйона тонн. Зібрані вони із площі майже 13,8 млн. га (94% від плану). У середньому гектар дає 39,9 ц. Роком раніше на цей час у засіках було 56,4 млн. тонн зерна.

Зокрема, кукурудзи вже намолочено 17,1 млн. тонн із майже 3,3 млн. га (79%) при середній урожайності 52,4 ц/га. Гречка дає на круг по 11,5 ц/га. Її зібрано з 123 тис. га (98%), намолочено 141 тис. тонн.

Крім того, валовий збір соняшника становить 10,45 млн. тонн за середньої урожайності 21,2 ц/га. Стратегічну олійну культуру зібрано з понад 4,9 млн. га (99%).

Іван ЛАЗНЮК.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

СПОРТ

3 повагою до суперника

Футбол. Сьогодні в Лондоні місцевий клуб «Челсі» в матчі четвертого туру групового етапу Ліги чемпіонів приймає київське «Динамо». Як відомо, два тижні тому ці команди в Києві зіграли внічю — 0:0.

Динамовці до столиці Великої Британії прибули вчора. У їхньому складі відсутні дискваліфіковані і травмовані футболісти. Однак удома з різних причин залишилися Микита Бурда, Сергій Мякушко, Юнес Беланда, Ніко Кранчар і Лукаш Теодорчик.

У Лондоні присутні і готові взяти участь у матчі: **воротарі** — Олександр Шовковський, Олександр Рибка, Георгій Бушан; **оборонці** — Даніло Сілва, Віторіну Антунеш, Александар Драгович, Домагой Віда, Євген Макаренко, Євген Хачеріді; **півоборонці** — Мігель Велозу, Радослав Петрович, Микола Морозюк, Сергій Сидорчук, Сергій Рибалка, Денис Гармаш, Олег Гусев, Дерліс Гонсалес, Віталій Буяльский; **нападники** — Андрій Ярмоленко, Жуніор Мораес, Артем Кравець.

Наставник «Динамо» Сергій Ребров перед відльотом до Лондона сказав, що його футболісти не звертають увагу на кризову ситуацію, до якої потрапили підопічні Жозе Моуріньо в чемпіонаті англійської прем'єр-ліги. Не час розслаблятися. Натомість динамівці поставляться до суперника з великою повагою і постараються зіграти якомога зібраніше з максимальною самовіддачею. Адже шанси посісти другу позицію в групі ще не втрачено.

Початок матчу «Челсі» — «Динамо» о 21:45 (за київським часом). Його наживу транслюватимуть канали «Україна» і «Футбол-2».

«Дніпро» залишили без підтримки

Ще кілька днів тому на адресу ФК «Дніпро» надійшов лист від французького клубу «Сент-Етьєн» про те, що квитки у фан-сектор української команди на матч четвертого туру групового раунду Ліги Європи (5 листопада, початок о 22:00) не реалізовуватимуться.

Як повідомляє офіційний сайт дніпропетровців, таке рішення було ухвалено за рекомендацією французької поліції, «враховуючи потенційні ризики в порушенні громадського порядку й зіткнень між прихильниками обох клубів».

Командуювач поліції Вінсент Маніні у своєму зверненні нагадав про зіткнення між уболівальниками, які відбулися минулого року в Сент-Етьєні (тоді поранили одного з фанів «Дніпра», а двом шанувальникам «Сент-Етьєна» в судовому порядку заборонили відвідувати стадіон протягом 2 і 3 років), і в Києві було кілька постраждалих з боку французів.

Тейшейра вийшов в одноосібні лідери

Бразильський півоборонець донецького «Шахтаря» Алекс Тейшейра одноосібно очолив список претендентів на престижний індивідуальний приз «Золота бутса». Два голи, забиті Алексом минулої п'ятниці у ворота «Зорі», дали йому змогу довести свій голеадорський рахунок до 18 м'ячів у поточному чемпіонаті.

Найближчі переслідувачі Тейшейри — Обамянг і Лівандовський із мюнхенської «Баварії» — минулими вихідними не забивали. В обох представників Бундеслиги в активі по 13 влучень. Але у зв'язку з тим, що чемпіонат України має коефіцієнт 1,5, а для Німеччини він становить 2, то Алекс Тейшейра в рейтингу боротьби за «Золоту бутсу» лише на один пункт випереджає конкурентів.

У бразильця з «Шахтаря» 27 залікових очок, а в Обамянга й Лівандовського — по 26.

Добірку підготував
Геннадій
БРАНИЦЬКИЙ.

ВРОЖАЙ

Вагомий рубіж

Аграрії Полтавщини подолали черговий вагомий рубіж, намолотивши 4 мільйони 153 тисячі тонн зерна. Це ужинок з 777 тисяч гектарів (84% засіяних площ). Зрозуміло, що ранні зернові вже давно «спочивають» у коморах й елеваторах. Тож основний доважок (майже 2,5 млн. тонн) до згаданого валу збіжжя дала кукурудза. При цьому її обмолотили на 72 відсотках площ. Середня врожайність качанистої — 68,6 центнера з гектара — на 15,3 ц/га перевищує минулорічну. А значить, є всі підстави сподіватися на загальнообласний п'ятимільйонний ужинок зернових.

Водночас у регіоні вже завершують обмолот олійних культур. Зокрема, соняшнику та сої залишилися зібрати з 4-10 відсотків засіяних площ.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтавська
область.

У Мінську
шукають
консенсусу

ПОЧАТОК
НА 1-Й СТОР.

Єдиний пункт, щодо якого сторони досягли консенсусу, — це необхідність моніторингу міжнародних спостерігачів за виборчим процесом.

На момент, коли верстася номер, результати засідання контактної групи ще не були відомі.

Уже традиційним елементом для гібридної війни, розв'язаної Путіним, з метою впливу на прийняття політичних рішень залишається маніпуляція режимом тиші в зоні АТО. Терористи не припиняють обстрілювати українські позиції зі стрілецької зброї й гранатометів. **За повідомленнями прес-центру АТО**, у ніч на вівторок і вранці бойовики вели провокаційний вогонь у районі Пісків і Авдіївки.

А нашим бійцям наказано не реагувати на ці обстріли й суворо дотримуватися пункту Мінських домовленостей про припинення вогню. У результаті дати адекватну відповідь ворогу вони не можуть. За словами наших захисників, які перебувають на передовій, у період гібридного «режиму тиші» їхні побратими гинуть і зазнають поранень навіть частіше, ніж під час активних бойових дій. Як стверджують спостерігачі, кількість збройних провокацій з боку російсько-терористичних військ на Донбасі зросла.

Про «кіборгів» знімуть фільм

Журналіст американської газети Los Angeles Times Сергій Лойко під час презентації у Вінниці свого роману «Аеропорт» викликав слюзи у слухачів прочитанням уривка про те, як український офіцер під свистом куль показує матері російського солдата місце загибелі її єдиного сина.

До Вінниці автора роману запросили волонтери. Разом із ним приїхали «кіборги» з Дніпропетровська, Миколаєва, Харкова. Вони значаться у книзі як консультанти роману. «До Вінниці ми не могли не приїхати, бо тут у госпіталі лікарі врятували життя багатьом бійцям», — повідомив Лойко. — Вони кажуть, що з таким доброзичливим ставленням медперсоналу раніше ніколи не стикалися. А вінницьких волонтерів називають золотими людьми».

У переповненій залі обласної філармонії «Плеяда», де відбувалася зустріч, на прохання автора, присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих на сході держави. Лойко висвітлював події 25 воєнних конфліктів. Каже, на жодній війні не бачив таких добрих очей, якими запам'яталися захисники донецького аеропорту. В жовтні минулого року журналіст провів там чотири доби.

Про війну
не можна брехати

— Газета чи інформгентства просили небагато тексту, — розповідає Сергій Лойко. — Мені хотілося відобразити все пережите. Дев'ять місяців виношував свій задум. Обмірковував сюжетні лінії, деталі розповіді. А написав — за місяць.

Як стверджує автор, 90 відсотків написаного відтворено на основі реальних подій. Образи героїв списував з конкретних бійців. Тільки змінив імена,

позивні, назву місця подій, наприклад, аеропорт названо краснокам'янський. У романі дві сюжетні лінії. Одна про війну, друга — про кохання. «Коли пишеш про війну, важливо нічого не збрехати, — зазначив автор. — Істинну правду знають ті, хто упродовж 242 днів захищав аеропорт. Кожен написаний розділ відправляв їм на прочитання. У книзі є багато виправлень, які зробив після зауважень цих мужніх хлопців».

Зал стоячи аплодував «кіборгам», коли ті піднімалися на сцену. Потім ще раз нагороджував оплесками кожного з них, коли Лойко характеризував бійців. Один із них — десантник 79-ї аеромобільної бригади з позивним «Танас». Його фото, зроблене Лойком в аеропорту, облетіло багато світових інформагентств. Під час бою у десантника влучив снайпер. Врятував шолом з кевлару. Куля застрягла всередині, не діставши голови. Від удару бійця відкинуло на декілька метрів. Оглушило. Коли отримався, відчув у роті присмак крові. Рукою став шукати дірку в голові. Йому здавалося, що помирає. Насправді кров була від пораненого шоломом обличчя. Після цього Сергію, так звані бійця, дали ще один позивний — «Сталева голова».

Здоров'ягу з великими руками і широкими плечима Лойко представив як позивним «Фантомас». Каже, він наводив жаж на «сепарів». Запам'яталися руки бійця. Журналіст тоді здивувався, чому той, ві-

Серед багатьох бажаючих отримати автограф автора «Аеропорту» — учениця Вінницької школи №6 Луїза Мілованова.

таючись, не знімає рукавиць. «В аеропорту не митися, тут чешуться», — нагадав Лойко фразу, яку почув тоді від хлопців. Руки були чорні від того, що не було можливості щодня їх мити. Чесатися також не мав часу. «Ким працює цей козарлюга, не запитує. Він — філолог», — зауважив письменник.

Редакція
не давала завдання
побувати
в аеропорту

Роман «Аеропорт» вийшов українською і російською мовами. Його вже перекладено на низку мов країн колишнього Союзу і Європи. Продюсер проекту «Аеропорт» Вікторія Бутенко розповіла, що одна із студій «Голлівуда» зацікавилася матеріалом про

захист донецького аеропорту ще тоді, коли в американських газетах друкувалися статті Лойка. З виходом книги інтерес став ще більший. За її словами, переговори про екранізацію у стадії продовження.

— У Лойка не було завдання редакції побувати в аеропорту, — каже пані Вікторія. — Це його власна ініціатива. Потрапити на об'єкт було непросто. Журналістів туди майже не допускали. Зуміла домовитися з тими, від кого це залежало. Так пан Сергій опинився у ДАП.

За словами письменника, на донецькому аеропорту російські бойовики вкупи з сепаратистами зламали зуби. Він каже, що не розуміє причини початку цієї війни. Для бойових дій на Донбасі, як стверджує автор роману, не було ніяких підстав, крім однієї — амбіцій новоявленого московського

фюрера. Це через нього загинули тисячі людей. Знищено сотні важливих об'єктів. Серед них — один із кращих аеропортів Європи.

«Пане президенте,
дозвольте
ще одне запитання»

Сергій Лойко єдиний з іноземних журналістів, хто побував у донецькому аеропорту під час бойових дій. До того він висвітлював події на Майдані. У Києві був у ніч побиття студентів. Знімав матеріал про події у Криму. «Після повернення з Криму я був на прес-конференції Путіна у Москві, — розповів Сергій Лойко. — Будучи очевидцем подій, не міг не звернутися до російського президента із запитанням».

Журналіст каже, що поставив його українською мовою: «Пане президенте, дозвольте ще одне запитання про Крим».

— У залі запанувала сторожка тиша, — продовжує Лойко. — Після почутої української Путін одразу відреагував, сказав, що я добре підготував заготовку і поцікавився суттю запитання.

Лойко повідомив, що в Криму бачив і чув, як деякі сили закликають російського президента ввести на півострів війська і захистити російськомовне населення. «Це нісенітниця, маячня, такого ніколи не може бути», — відповів Путін. Він повторив ці слова ще раз. Чого вони варті, тепер відомо всьому світові.

Віктор СКРИПНИК
Вінниця

Фото автора.

Світ усе одно розвидниться

Краєзнавець, письменник Вадим Мицик почав збирати матеріали про голодомори в Україні ще з 1960-х. Записане від очевидців голоду 1932—1933 років вперше побачило світ лише у незалежній Україні. А дослідник продовжує свою роботу, друкує у періодиці невідомі факти найтрагічнішої сторінки в історії українського селянства.

Найстрахтіливіші дні випали на кінець зими і початок весни 1933 року. У селян не залишалося ані крихти хліба, зернини чи картоплини. Люди масово помирали. Ті, хто ще тримався на ногах, хоронили мерців у спільних могилах. Викопували яму або великий рів, скидали їх прямисінько з воза і засипали лише тоді, коли заповнювали вщерть. У Вишніполі Тальнівського району така спільна могила була на Колибабовому яру. Про той цвинтар приказки zostалися: «Не оміне нас Колибабів яр», «Час вже на Колибабів яр».

У селі Дзендзелівці Маньківського району активіст колективізації Спиридон Губенко чи то від недоїдання, чи від дурного розуму вчинив наругу над по-

мерлими односельцями. Комнезамівець розсадив небіжчиків на дні ями і попіднімав їм руки, як на голосуванні. Одному дав у руки газету. Людей, які йшли на роботу, закликав і казав, що вони хоч і помирали, але голосують за колгосп, а от живим треба двома руками за нього голосувати.

Влада все робила, щоб від місць масових поховань і сліду не було. Їх зрівнювали з землею, перетворювали на пустку. І ніхто не смів перечити. В Романівці, того ж Тальнівського району, голова колгоспу за мовчазної згоди активу села вчинив святотатство: проклав через могилу дорогу до ферми, а згодом її заборували. Натомість у Дзендзелівці краєзнавець Григорій Дудник не тільки відновив могилу, яка виявилася на території школи, а й встановив імена померлих від голоду — 593 особи, з них 271 дитина. Дослідник своїм коштом виготовив поіменні таблички...

Досліджуючи родове коріння українського патріота й літератора, натхненника шістдесятників Матвія Шестопала, побував у його рідному селі Мурзинці на Звениго-

родщині, де натрапив на унікальну братську могилу 1933 року. Напис сповіщав, що тут похований «Момот Іван Григорович і 11 невідомих дітей. 1888—1933 р.» Вперше за час досліджень вдалося натрапити на підписане поховання часів тридцять третього року. Організатори Голодомору старанно замітали сліди своїх злочинів.

Старожителі села розповіли, що померлих голодною смертю односельців ховали у тридцять третьому на старому цвинтарі коло школи. Людей голодовка наче косою викошувала. Іван Григорович раз у раз приказував: «На погибель все йде. Скоро й землі не стане, щоб ховати». Справді, вже забракло місця на кладовищі у центрі села, тож виділили ділянку за селом. Новий цвинтар започаткувався похованнями заморених голодом 1933 року. У 1990-ті на тім місці великий дубовий хрест поставили. При вході на цвинтар встановили кам'яний пам'ятник. На жаль, у селі так ніхто і не взявся позаписувати імена померлих у 1932—1933 роках, а тепер уже нема від кого дізнатися. Про братську могилу люди казали, що це, мабуть, вчителя з учнями поховано.

Насправді Іван Момот — не вчитель, а хлібороб. Про нього мені переповнив онук Івана Григоровича, Олександр Момот. Він хоч і не бачив свого діда, та бабуся Марія Саківна весь час розповідала про свого чоловіка багато доброго.

Був Іван Момот дужим, працюючим і справедливим. До всякого діла беручий і все йому в руку йшло. З року в рік прикуповував землі. Розводив худобу, мав добрих коней. Всього час був у роботі, хтозна, коли й відпочивав. На сходці села вирішили збудувати цегляну школу. Момот виступив і сказав, що продає свої воли і гроші віддає на будівництво: «Хай діти вчаться, може, їм світ розвидниться...» А ще він дуже любив свою дружину Марусю. Одружилися вони у 1914 ро-

ці й мали синів Олексу, Миколу та дочку Євгенію. Дружина носила чоловікові їсти в поле. І, коли він забачав її, йшов назустріч і ніс дружину на руках аж до місця роботи. Казали: «Іван стільки пшениці вирощував, що вистачило б все село нагодувати».

...Комсомольці й комнезамівці прийшли розкуркулювати Івана Момота. Все забрали: хліб, худобу, реманент. Серед білого дня пограбували й принизили. Їсти не залишили ані цурки. В одного із тих, що розкуркулювали, прокинулася дрібка совісті. Прийшов до Момота та й розповів, в якій коморі зерно висипане. Там можна дірку просвердлити, і зерна з відро насиплеться. А Іван сказав: «Я все життя трудився, а не крав. Те, що ви в мене забрали, уже не моє і вам на добро не піде. Навіть і свого я красти не буду».

Голод та пекучий біль такі домучили 45-річного Івана Момота. Все життя вирощував життєво-пшеницю, а помер від безхліб'я у 1933-му... Чоловіки на цвинтарі викопали яму — його у селі, крім активістів, щиро шанували. Коли на другий день принесли покійного у домовині хо-

ронити, то на дні ями вже лежали мертві тільки малолітні школяріків. З'ясувалося, що у сільському патронаті вмерли від голоду одинадцятьох дітей-сиріт... Їх разом і повкидали у готову викопану яму.

Рідня Момота розсудила людському: Іван хотів, щоб діти вчилися, то хай тепер спочиває на тому світі з маленькими мучениками. Від цієї моторошної події й постанала у селі братська могила: «Момот Іван Григорович і 11 невідомих дітей. 1888—1933 р.»

Отакий смертельний наслідок людинонависницької комуністичної влади у ХХ сторіччі. Три голодовки, дві великі війни, жорстокі репресії. Не вгамовуються вороги України й сьогодні, намагаються загарбати те, що їм не належить. Та світ усе одно розвидниться. Це передрік невтомний трудівник Іван Момот.

Підготувала
Ліна ЛЕБЕДЕНКО.

Черкаська область.
На знімках: Іван та Марія Момоти. 1914 рік. На цвинтарі села Мурзинці.

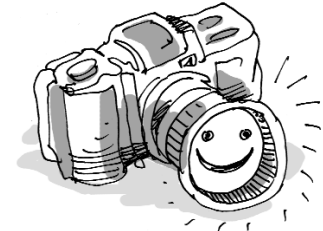
Фото з архіву родини Момотів та Вадима Мицика.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. Вночі і зранку подекуди туман. Вітер південно-західний, північно-західний, 3—8 м/с. Температура вночі — 0—5 градусів тепла, у карпатському регіоні — 1—6 морозу. Вдень — 8—13 вище нуля, на півдні, Закарпатті й Прикарпатті подекуди 14—17 градусів зі знаком плюс.

УВАГА, КОНКУРСИ!

Усміхнемося разом

Оголошуємо конкурс серед передплатників газети на краще фото чи відео з гумористичним нахилом (найкумедніші моменти життя, недоречна або смішна реклама, товарні цінники чи чеки тощо).
Фотознімки-переможці та найвдаліші на думку редакції газети фото буде використано в рубриках «Курінь» і «З пошти», а також на сайті газети www.golos.com.ua. Переможці конкурсу (три фотографії, три відеоролики, які наберуть найбільшу кількість переглядів на сайті газети www.golos.com.ua) отримають від редакції газети «Голос України» цінні подарунки.

Порада порадам

Дотепна і вдала авторська порада, визначена найкращою відвідувачами сайту та читачами газети «Голос України», принесє вам не лише славу, а й матеріальне задоволення. Цінний подарунок чекає на вас у редакції газети. Всі надіслані поради буде розміщено на сайті газети www.golos.com.ua, найкращі з них буде використано на сторінці «Парад порад».
Свої фотографії та відео надсилайте на електронну пошту: let@golos.com.ua. Поради можна надсилати і на адресу редакції: 03047, Київ, вул. П. Нестерова, 4 з поштою «На конкурс». Детальніше про умови конкурсів читайте на сайті www.golos.com.ua. Поспішайте!

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Пільговик за півціни

Ще у травні цього року Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк казав по телебаченню, що пенсіонери, інваліди, всі пільговики їздитимуть у пасажирському автотранспорті безплатно, уряд, мовляв, виділив на це 1,9 мільярда гривень субвенцій. Та, як видно, уряд у Києві, а тут у глибинці, не обов'язково до нього дослухатися.
Перевізники як не «жалували» пільговиків, так і далі продовжують із нами воювати. Раніше, щоправда, брали не більше двох в одному напрямку, а зараз відмовляються або пропонують платити півціни.
Дмитро ГРИНЮК, ветеран праці.
Білі Ослави
Івано-Франківської області.

Кому це вигідно?

або Минуле й сучасне Запорізького метизного заводу

Радісне кануло в Лету

Колись на цій території, площею у понад 16 гектарів, височіли корпуси виробничих цехів Запорізького метизного заводу, нині — ПАТ «Запорізький сталепрокатний завод» з усіма електро- й енергокомунікаціями. Завод мав свої газозахисну станцію, очисні споруди, трансформаторну підстанцію. Були залізничні колії для підвезення сировини, основних матеріалів і відвантаження готової продукції залізничними вагонами. Для навантаження готової продукції на автотранспорт функціонувало кілька естакад. Був власний інформаційно-обчислювальний центр.
В основних виробничих цехах — сталедротувому, металевих покриттів, сітковому, цвяховому, трубному, цеху емальованого посуду — виробляли десятки найменувань готової продукції, яку використовували в різних галузях народного господарства. Це найрізноманітніші види дроту для газо- і нафтовидобувної промисловості без покриття і з обмідненою поверхнею, алюмінієвих і сталевих дротів для ліній електропередач, металеві ткани, плетені, зварені шестигранні сітки й щілиноподібні сита з латунного дроту для коксохімічної промисловості, будівельні цвяхи різної довжини й товщини: толелі, шиферні, тарні, формувальні. На підприємстві виготовлялися прямошовні електрозварні труби, труби прямокутного перетину, сталевий емальований посуд 20 найменувань. Виробничі потужності були оснащені пресами, конвеєрними печами для випалу заготовок і посуду, лініями травлення й зварювання, автоматами для нанесення покриттів. Усе це було пов'язано технологічним ланцюжком в один виробничий конвеєр: від виготовлення заготовок до упакування готової продукції. Підприємство щороку нарощувало темпи виробництва.
До початку 1994-го обсяг продукції, що випускалася, становив: металевих виробів — 278 тис. тонн на рік, проводів сталевих — 20 тис. тонн на рік, проводів алюмінієвих і сталевих — 13 тис. тонн на рік, труб електрозварних — 10 тис. тонн на рік, посуду емальованого — 14 тис. тонн на рік. На підприємстві працювало 4 600 осіб.
Заводчани самотужки побудували бази відпочинку «Славутич» на березі Дніпра й «Азов» на узбережжі Азовського моря, табір «Романтик» для відпочинку дітей, п'ять дошкільних закладів, десять житлових будинків, чотири малосімейні гуртожитки, спортивний комплекс.
Працівники заводу із упевненістю дивилися в майбутнє й раділи життю. Продукція заводу була сертифікована, ма-

Такий вигляд мають нині цехи емальованого посуду й металопокриттів. Від решти цехів залишилися лише купи цегли.

ла товарний знак і постачалася не тільки на внутрішній ринок, до країн СНД, а й до далекого зарубіжжя.

Сумна реальність

Однак, починаючи із квітня 1994 року, на підприємстві почався спад виробництва й уже до 2002-го обсяг продукції, що випускалася, значно скоротився. Далі — гірше! За кредитні борги було порушено справу про банкрутство ПАТ «Запорізький сталепрокатний завод». Рішенням Господарського суду Запорізької області від 21.11.2013 року введено процедуру розпорядження майном підприємства й призначено арбітражним керуючим Сергія Персюка. Виготовлення металевих виробів було

ліквідовано в жовтні 2013-го, а виробництво емальованого посуду — у вересні 2014-го. Постановою Господарського суду Запорізької області від 05.12.2014 року замість С. Персюка керуючим санацією ПАТ «Запорізький сталепрокатний завод» призначено арбітражну керуючу Людмилу Нагих. На сьогодні на місці потужного заводу залишилися руїни й купи цегли. А у нас мимоволі виникають запитання:
1. Яка мета ліквідації заводу й хто замовник варварського знищення надпотужного підприємства гірничо-металургійного комплексу України?
2. Чому затяглося розслідування за фактом розкрадання майна підприємства й досі винних не притягнуто до відповідальності?

3. Не дають спокою й питання про можливе незаконне присвоєння грошей за рахунок списання, навмисно завищеного зношування необоротних активів підприємства й продажу баз відпочинку «Славутич» і «Азов», оминаючи законодавство України про торги на аукціоні й ігноруючи думку акціонерів ПАТ «Запорізький сталепрокатний завод»?
Відповіді на всі ці запитання від правоохоронних органів поки що не надійшли.
Можливо, народні депутати України зацікавляться долею підприємства?

Ветерани Запорізького метизного заводу — нині ПАТ «Запорізький сталепрокатний завод».
Фото надане авторами листа.

Не дайте замерзнути людям похилого віку

думки вГОЛОС

Було багато розмов про необхідність заощаджувати енергоносії. Не один уряд наголошував, що Україна багато спалює газу і не дає про економію електроенергії.
Своє «вагоме» слово сказав і новий уряд. Підняв ціни на газ і електроенергію в декілька разів і закликав наш

бідний народ утеплювати хати та переходити на альтернативні види палива. І, бач, навіть позику дає за рахунок держави. Та чи створив умови для цього?.. Ні! Уряд не знає, скільки будинків потрібно утеплювати, немає фірм, наголошую — державних фірм, які могли б виконувати

роботи із заміни котлів, утеплення осель, особливо в сільській місцевості.
Наш уряд, мабуть, не знає, що у селах переважно мешкають люди похилого віку. Їхня хода — від хати до воріт. Вони не можуть поїхати в той банк, який дає позику, а тим паче — самостійно виконати роботи.
На мою думку, потрібно, щоб кожен сільський депутат обійшов свою дільницю і з'ясував проблеми його виборців. А потім у сільській раді необхідно провести загальний аналіз стану та знайти шляхи вирішення. Скажімо, створити чи запросити відповідну фірму з утеплення і ремонту будівель.
Завдання уряду на місцях — створити умови для реконструкції опалювальних систем та утеплення будинків, не допустити замерзання людей, особливо — похилого віку.
Є. ГОЙ.
Корчин Радехівського району Львівської області.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

І «Інтер» зубожів

Багатьом, напевно, знайоме ток-шоу на «Інтері» за назвою «Стосується кожного», ведучий якого закликає телеглядачів узяти участь у долі героїв. Про що це шоу? Про наші вади й про те, як багато в нас неблагополучних родин?
Та чи не здається вам, що, створюючи такі передачі, телевізійники заохочують неблагополуччя суспільства? Блакитний екран приносить суцільний негатив. Перебиваючи один одного й з'ясовуючи стосунки, учасники мало не з кулаками доводять — хто правий, хто винуватий. І чому це ми всі повинні брати участь у порятунку їх долі? Невже немає в нас інших важливіших турбот у цей напружений час? Мало нам сліз, які проливаються там, на сході?!

Дивусь, що, розраховуючи на свою популярність, програма останнім часом подвоїла час ефіру. Як це не сумно констатувати, а все-таки збіднів «Інтер». Пригадуєте, які чудові передачі були раніше: «Н-ний кілометр», «Проснись і пойдь», «Батьорого ранку», «Планета Здоров'я», «Золотий гусь», «Место встречи!» Сьогодні ж глядачів годинами зомбують телесеріалами й дешевими ток-шоу.
Микола ЯЦЕНКО, ветеран війни.
Дніпропетровськ.

Над номером працювали: **Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УБЕРОВА, Надія СМІЯН.**
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.
Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.
► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською й російською мовами. Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60953 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.
Друк:
ТОВ «Поліпринт»,
04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а,
тел. (044) 464-17-89,
факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net
Зам. 5616
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал — www.golosukraine.com

